

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1644 al Comisiei din 7 septembrie 2016 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Φάβα Φενεού (Fava Feneou) (IGP)] 1
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1645 al Comisiei din 7 septembrie 2016 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată 3
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1646 al Comisiei din 13 septembrie 2016 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare referitoare la indicii principali și bursele recunoscute în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții ⁽¹⁾ 5
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1647 al Comisiei din 13 septembrie 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și produse de Best Royal Co., Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co., Ltd, Freetrend Industrial Ltd. și societatea sa afiliată Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd., General Shoes Ltd., Golden Star Co., Ltd., Golden Top Company Co., Ltd., Kingmaker Footwear Co., Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd., și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 16
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1648 al Comisiei din 13 septembrie 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 39

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1644 AL COMISIEI

din 7 septembrie 2016

de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Φάβα Φενεού (Fava Feneou) (IGP)]

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 52 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, cererea de înregistrare a denumirii „Φάβα Φενεού” (Fava Feneou), depusă de Grecia, a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.
- (2) Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție în conformitate cu articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, denumirea „Φάβα Φενεού” (Fava Feneou) ar trebui, prin urmare, înregistrată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirea „Φάβα Φενεού” (Fava Feneou) (IGP).

Denumirea menționată la primul paragraf identifică un produs din clasa 1.6. Fructe, legume și cereale, proaspete sau prelucrate din anexa XI la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei ⁽³⁾.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.

⁽²⁾ JO C 164, 5.5.2016, p. 7.

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 179, 19.6.2014, p. 36).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 septembrie 2016.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Phil HOGAN
Membru al Comisiei*

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1645 AL COMISIEI**din 7 septembrie 2016****privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii ⁽¹⁾, în special articolul 57 alineatul (4) și articolul 58 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Pentru a asigura aplicarea uniformă a Nomenclurii combinate anexate la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului ⁽²⁾, este necesar să se adopte măsuri privind clasificarea mărfurilor menționate în anexa la prezentul regulament.
- (2) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 stabilește regulile generale pentru interpretarea Nomenclurii combinate. Aceste reguli se aplică, de asemenea, oricăror alte nomenclaturi bazate integral sau parțial pe acesta sau care îi adaugă acesteia subdiviziuni suplimentare și care sunt stabilite prin dispoziții specifice ale Uniunii, în vederea aplicării de măsuri tarifare sau de altă natură privind comerțul cu mărfuri.
- (3) În temeiul acestor reguli generale, mărfurile descrise în coloana (1) a tabelului din anexă ar trebui clasificate la codul NC indicat în coloana (2), pe baza motivelor care figurează în coloana (3) a tabelului menționat.
- (4) Este necesar să se prevadă posibilitatea invocării în continuare de către titular, pentru o anumită perioadă de timp, în conformitate cu articolul 34 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, a informațiilor tarifare obligatorii care sunt emise în legătură cu mărfurile vizate de prezentul regulament, dar care nu sunt conforme cu acesta. Perioada respectivă ar trebui să fie de trei luni.
- (5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului Codului vamal,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Mărfurile descrise în coloana (1) a tabelului din anexă se clasifică în Nomenclatura combinată la codul NC indicat în coloana (2) a tabelului menționat.

Articolul 2

Informațiile tarifare obligatorii care nu sunt conforme cu prezentul regulament pot fi invocate în continuare, în conformitate cu articolul 34 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, timp de trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

*Articolul 3*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.⁽¹⁾ JO L 269, 10.10.2013, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 septembrie 2016.

Pentru Comisie,

pentru președinte

Stephen QUEST

Director general pentru impozitare și uniune vamală

ANEXĂ

Descrierea mărfurilor	Clasificare (Cod NC)	Motive
(1)	(2)	(3)
<p>Un produs sub formă de fragmente (cu grosimea de aproximativ 2 mm) sau fulgi duri, neregulați, plăți, de culoare maro, fabricați din (% din greutate):</p> <ul style="list-style-type: none"> — rășină de pin (denumită și colofoniu din ulei de tall sau colofoniu) aproximativ 58-69; — anhidridă a acidului maleic aproximativ 1-4; — diverși fenoli aproximativ 11-24; — formaldehidă aproximativ 5,5-9; — pentaeritritol aproximativ 7-12. <p>Produsul este rezultatul unui proces în mai multe etape, care începe cu transformarea colofoniului și a anhidridei maleice într-un aduct de colofoniu. După adăugarea oxidului de magneziu (drept catalizator pentru reacțiile ulterioare), a fenolilor și a formaldehidei, se formează o rășină polimerizată. În final, grupurile de acizi liberi ale rășinii sunt esterificate după adăugarea pentaeritritolului.</p> <p>Produsul în cauză este utilizat ca adeziv în industria tipografică.</p>	3909 40 00	<p>Clasificarea se stabilește pe baza regulilor generale 1, 3(a) și 6 de interpretare a Nomenclaturii combinate, precum și pe baza textului de la codurile NC 3909 și 3909 40 00.</p> <p>Clasificarea la poziția 3506 ca Adezivi pe bază de polimeri de la pozițiile 3901-3913 este exclusă prin aplicarea regulii generale 3(a), întrucât produsul este descris într-un mod mai specific la poziția 3909.</p> <p>La fabricarea unui derivat de colofoniu, aductul de colofoniu este esterificat cu etilenglicol, cu glicerol sau cu alt polialcool [a se vedea, de asemenea, Notele explicative ale Sistemului armonizat aferente poziției 3806 (D)(I)(7)]. Cu toate acestea, în cazul produsului vizat, înainte de esterificarea cu un polialcool (în acest caz, cu pentaeritritol), are loc o reacție de polimerizare cu fenolul și formaldehida. Prin urmare, este exclusă clasificarea la poziția 3806, ca derivat de colofoniu.</p> <p>Moleculele produsului intermediar polimerizat au o masă moleculară de aproximativ 5 000-30 000 g/mol. Ulterior, grupurile de acizi liberi sunt esterificate prin adăugarea de pentaeritritol și urmează o reticulare însoțită de o creștere a masei moleculare până la aproximativ 100 000 g/mol. Prin urmare, produsul obținut este un polimer de la capitolul 39, care diferă de aducții și derivații de colofoniu de la poziția 3806 datorită masei sale moleculare ridicate.</p> <p>În consecință, produsul trebuie clasificat la codul NC 3909 40 00 ca rășini fenolice.</p>

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1646 AL COMISIEI**din 13 septembrie 2016****de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare referitoare la indicii principali și bursele recunoscute în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, în special articolul 197 alineatul (8),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prevede că acțiunile sau obligațiunile convertibile incluse într-un indice principal pot fi utilizate de către instituții drept garanții reale eligibile. Unul dintre criteriile de eligibilitate pentru garanțiile reale este faptul că ar trebui să fie suficient de lichide. Prin urmare, pentru a fi considerați indici principali în sensul regulamentului menționat, indicii pentru acțiuni ar trebui să includă mai ales acțiuni despre care se estimează în mod rezonabil că pot fi valorificate atunci când instituția are nevoie să le vândă. Acesta ar trebui să fie cazul atunci când cel puțin 90 % din componentele unui indice au un volum de tranzacționare de cel puțin 500 000 000 EUR sau, în absența informațiilor privind volumul respectiv, o capitalizare bursieră de cel puțin 1 000 000 000 EUR.
- (2) De asemenea, ar trebui să fie posibil ca instituțiile să recunoască drept garanții reale eligibile instrumentele care sunt lichide în contextul piețelor pe care instituțiile respective activează și care înregistrează un nivel minim de lichiditate, indiferent dacă piața se află în Uniune sau într-un stat terț. Prin urmare, un indice pentru acțiuni ar trebui considerat indice principal atunci când include cel mult jumătate din numărul total de societăți ale căror acțiuni sunt tranzacționate pe piața pe care se bazează indicele, în cazul în care cifra de afaceri zilnică medie este de cel puțin 100 000 EUR, și atunci când acesta îndeplinește, de asemenea, două dintre următoarele trei criterii: capitalizarea bursieră totală a indicelui reprezintă cel puțin 40 % din capitalizarea bursieră a tuturor societăților ale căror acțiuni sunt tranzacționate pe piața respectivă; cifra de afaceri totală aferentă tranzacționării componentelor indicelui este de cel puțin 40 % din cifra de afaceri totală aferentă tuturor tranzacțiilor cu acțiuni de pe piața respectivă; indicele este utilizat ca suport pentru instrumente financiare derivate.
- (3) Indicii pentru obligațiuni convertibile ar trebui să fie considerați indici principali numai în cazul în care obligațiunile componente pot fi convertite în acțiuni și cel puțin 90 % din acțiunile respective au un volum de tranzacționare de cel puțin 500 000 000 EUR sau, în absența informațiilor privind volumul de tranzacționare, o capitalizare bursieră de cel puțin 1 000 000 000 EUR.
- (4) În cazul în care doi indici îndeplinesc criteriile pentru a fi considerați indici principali și unul reprezintă un subset al celuilalt, pentru simplificare, numai cel mai cuprinzător ar trebui inclus în lista indicilor principali.
- (5) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prevede că titlurile de datorie emise de anumite instituții, care nu au o evaluare a creditului realizată de o instituție externă de evaluare a creditului (ECAI), pot fi utilizate drept garanții reale eligibile dacă îndeplinesc o serie de condiții, una dintre acestea fiind cotarea la o bursă recunoscută.
- (6) Pentru a fi considerată drept recunoscută în sensul Regulamentului (UE) nr. 575/2013, o bursă trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul 72 din regulamentul menționat. În ceea ce privește condiția ca bursa să dispună de un mecanism de compensare, toate piețele reglementate pe care se realizează tranzacții cu instrumente financiare care nu sunt prevăzute în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

trebuie să respecte această condiție datorită faptului că sunt autorizate ca piețe reglementate în temeiul Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și că au instituite, în conformitate cu directiva menționată, reguli și proceduri referitoare la compensarea și decontarea tranzacțiilor.

- (7) În cazul în care mecanismul de compensare instituit de bursă este asigurat de o contraparte centrală (CPC), aceasta ar trebui să respecte cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. În cazul rarelor burse pentru instrumente financiare derivate care nu sunt deservite de CPC, normele referitoare la marjă prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ar trebui să fie utilizate drept criteriu de referință atunci când se evaluează dacă cerințele de marjă pe care le impun bursele respective sunt adecvate.
- (8) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare transmis Comisiei de către Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).
- (9) La data de 17 decembrie 2015, Comisia a notificat ESMA intenția sa de a aproba proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare cu modificări, pentru a se ține seama de faptul că unii indici pentru acțiuni, care îndeplinesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerați indici principali, nu au fost incluși în lista prevăzută în respectivul proiect de standarde. În avizul său formal din data de 28 ianuarie 2016, ESMA și-a confirmat poziția inițială și nu a prezentat un nou proiect de standarde tehnice de punere în aplicare modificat în conformitate cu propunerile Comisiei. Prin urmare, proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare ar trebui aprobat cu modificările necesare pentru a se evita excluderea indicilor care îndeplinesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerați indici principali în sensul Regulamentului (UE) nr. 575/2013.
- (10) ESMA a realizat o consultare publică cu privire la proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare pe care se bazează prezentul regulament și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾. ESMA nu a analizat în detaliu costurile și beneficiile potențiale aferente proiectului de standarde tehnice de punere în aplicare, deoarece o astfel de analiză ar fi fost disproporționată în raport cu domeniul de aplicare și cu impactul acestora,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Indicii principali

Indicii principali în sensul articolului 197 alineatul (8) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt prevăzuți în anexa I la prezentul regulament.

Articolul 2

Bursele recunoscute

Bursele recunoscute în sensul articolului 197 alineatul (8) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sunt prevăzute în anexa II la prezentul regulament.

⁽¹⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

*Articolul 3***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 septembrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

**INDICII PRINCIPALI SPECIFICAȚI ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 197 DIN REGULAMENTUL (UE)
NR. 575/2013**

Tabelul 1

Indicii pentru acțiuni

Indice	Țara/Zona
STOXX Asia/Pacific 600	Asia/Pacific
ASX100	Australia
ATX Prime ⁽¹⁾	Austria
BEL20	Belgia
IBOVESPA	Brazilia
TSX60	Canada
CETOP20 Index	Europa Centrală
Hang Seng Mainland 100 Index (China)	China
NYSE ARCA China Index	China
Shanghai Shenzhen CSI 300	China
PX Prague	Republica Cehă
OMX Copenhagen 20	Danemarca
FTSE RAFI Emerging Markets	Piețele emergente
MSCI Emerging Markets 50	Piețele emergente
FTSE Europe Index	Europa
STOXX Europe 600	Europa
MSCI AC Europe & Middle East	Europa și Orientul Mijlociu
OMXH25	Finlanda
SBF120 ⁽²⁾	Franța
S& BMI France	Franța
HDAX ⁽³⁾	Germania
FTSE All World Index	Global
MSCI ACWI	Global
FT ASE Large Cap	Grecia

Indice	Țara/Zona
Hang Seng	Hong Kong
Hang Seng Composite Index	Hong Kong
CNX 100 Index	India
S& BSE 100 Index	India
ISEQ 20	Irlanda
FTSE MIB	Italia
Nikkei 300	Japonia
TOPIX mid 400	Japonia
S& Latin America 40	America Latină
FTSE Bursa Malaysia KLCI Index	Malaysia
Mexico Bolsa Index	Mexic
AEX	Țările de Jos
S& NZX 15 Index	Noua Zeelandă
OBX	Norvegia
WIG20	Polonia
PSI 20	Portugalia
MSCI Russia Index	Rusia
Russian Traded Index	Rusia
FTSE Straits Times Index	Singapore
FTSE JSE Top 40	Africa de Sud
INDI 25 Index	Africa de Sud
KOSPI 100	Coreea de Sud
IBEX35	Spania
OMXS60	Suedia
OMXSB	Suedia
SMI Expanded Index	Elveția
TSEC Taiwan 50	Taiwan

Indice	Țara/Zona
FTSE Nasdaq Dubai UAE 20 Index	Emiratele Arabe Unite
FTSE 350 ⁽⁴⁾	Regatul Unit
NASDAQ100	Statele Unite
Russell 3000 Index	Statele Unite
S& 500	Statele Unite

⁽¹⁾ Include ATX.
⁽²⁾ Include CAC40, CAC Next 20 și CAC Mid Cap.
⁽³⁾ Include DAX și MDAX
⁽⁴⁾ Include FTSE 100.

Tabelul 2

Indicii pentru obligațiunile convertibile

Exane ECI-Europe	Europa
Jefferies JACI Global	Global
Thomson Reuters Global Convertible	Global

ANEXA II

BURSELE RECUNOSCUTE SPECIFICATE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 197 DIN REGULAMENTUL (UE) NR. 575/2013

Tabelul 1

Bursele recunoscute la care nu se tranzacționează contractele menționate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Piața reglementată	Codul de identificare a pieței (<i>market identifier code</i> – MIC)
EURONEXT PARIS	XPAR
BOERSE BERLIN (REGULIERTER MARKT)	BERA
BOERSE BERLIN (BERLIN SECOND REGULATED MARKET)	BERC
BOERSE DUESSELDORF (REGULIERTER MARKT)	DUSA
BOERSE DUESSELDORF – QUOTRIX (REGULIERTER MARKT)	DUSC
BOERSE BERLIN EQUIDUCT TRADING (REGULIERTER MARKT)	EQTA
BOERSE BERLIN EQUIDUCT TRADING (BERLIN SECOND REGULATED MARKET)	EQTB
HANSEATISCHE WERTPAPIERBOERSE HAMBURG (REGULIERTER MARKT)	HAMA
NIEDERSAECHSISCHE BOERSE ZU HANNOVER (REGULIERTER MARKT)	HANA
BOERSE MUENCHEN (REGULIERTER MARKT)	MUNA
BOERSE MUENCHEN – MARKET MAKER MUNICH (REGULIERTER MARKT)	MUNC
BADEN-WUERTTEMBERGISCHE WERTPAPIERBOERSE (REGULIERTER MARKT)	STUA
FRANKFURTER WERTPAPIERBOERSE (REGULIERTER MARKT)	FRAA, XETA
TRADEGATE EXCHANGE (REGULIERTER MARKT)	XGRM
IRISH STOCK EXCHANGE – MAIN SECURITIES MARKET	XDUB
EURONEXT LISBON	XLIS
BOLSA DE BARCELONA	XBAR, XMCE
BOLSA DE BILBAO	XBIL, XMCE
BOLSA DE MADRID	XMAD, XMCE, MERF
BOLSA DE VALENCIA	XVAL, XMCE

Piața reglementată	Codul de identificare a pieței (<i>market identifier code – MIC</i>)
BONDVISION MARKET	BOND
ELECTRONIC OPEN-END FUNDS AND ETC MARKET	ETFP
MARKET FOR INVESTMENT VEHICLES (MIV)	MIVX
ELECTRONIC BOND MARKET	MOTX
ELECTRONIC SHARE MARKET	MTAA
MTS GOVERNMENT MARKET	MTSC
MTS CORPORATE MARKET	MTSM
SECURITISED DERIVATIVES MARKET	SEDX
MERCADO DE DEUDA PUBLICA EN ANOTACIONES	XDPA
AIAF – MERCADO DE RENTA FIJA	XDRE, SEND
BOURSE DE LUXEMBOURG	XLUX
CYPRUS STOCK EXCHANGE	XCYS
SPOT REGULATED MARKET – BMFMS	SBMF
SPOT REGULATED MARKET – BVB	XBSE
RM-SYSTEM CZECH STOCK EXCHANGE	XRMZ
PRAGUE STOCK EXCHANGE	XPRA
BATS EUROPE REGULATED MARKET	BATE, CHIX
ISDX MAIN BOARD	ISDX
EURONEXT LONDON	XLDN
LONDON STOCK EXCHANGE – REGULATED MARKET	XLON
NASDAQ RIGA	XRIS
NASDAQ STOCKHOLM	XSTO
NORDIC GROWTH MARKET NGM	XNGM
NASDAQ COPENHAGEN	XCSE
OSLO AXESS	XOAS
OSLO BØRS	XOSL

Piața reglementată	Codul de identificare a pieței (<i>market identifier code – MIC</i>)
NASDAQ TALLINN	XTAL
NASDAQ HELSINKI	XHEL
VIENNA STOCKEXCHANGE OFFICIAL MARKET (AMTLICHER HANDEL)	WBAH
VIENNA STOCKEXCHANGE SECOND REGULATED MARKET (GEREGELTER FREIVERKEHR)	WBGF
BULGARIAN STOCK EXCHANGE – SOFIA JSC	XBUL
NASDAQ ICELAND	XICE
BUDAPEST STOCK EXCHANGE	XBUD
BRATISLAVA STOCK EXCHANGE	XBRA
NASDAQ VILNIUS	XLIT
EURONEXT BRUSSELS	XBRU
ZAGREB STOCK EXCHANGE	XZAG
ELECTRONIC SECONDARY SECURITIES MARKET	HDAT
ATHENS EXCHANGE SECURITIES MARKET	XATH
EUROPEAN WHOLESALE SECURITIES MARKET	EWSM
MALTA STOCK EXCHANGE	XMAL
EURONEXT AMSTERDAM	XAMS
BONDSPOT SECURITIES MARKET	RPWC
WARSAW STOCK EXCHANGE	XWAR,WBON, WETP
LJUBLJANA STOCK EXCHANGE OFFICIAL MARKET	XLJU
GIBRALTAR STOCK EXCHANGE	GSXL

Tabelul 2

Bursele recunoscute la care se tranzacționează contractele menționate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013

Piața reglementată	Codul de identificare a pieței (<i>market identifier code – MIC</i>)
MATIF	XMAT
MONEP	XMON

Piața reglementată	Codul de identificare a pieței (<i>market identifier code – MIC</i>)
POWERNEXT DERIVATIVES	XPOW
EUROPEAN ENERGY EXCHANGE	XEEE
EUREX DEUTSCHLAND	XEUR
MERCADO DE FUTUROS E OPCOES	MFOX
MERCADO REGULAMENTADO DE DERIVADOS DO MIBEL	OMIP
MEFF EXCHANGE	XMRV, XMPW
MERCADO DE FUTUROS DE ACEITE DE OLIVA – S.A	XSRM
DERIVATIVES REGULATED MARKET – BMFMS	BMFM
POWER EXCHANGE CENTRAL EUROPE	XPXE
CME EUROPE LIMITED	CMED
ICE FUTURES EUROPE – ENERGY PRODUCTS DIVISION	IFEU
ICE FUTURES EUROPE – FINANCIAL PRODUCTS DIVISION	IFLL
ICE FUTURES EUROPE – EQUITY PRODUCTS DIVISION	IFLO
ICE FUTURES EUROPE – AGRICULTURAL PRODUCTS DIVISION	IFLX
THE LONDON INTERNATIONAL FINANCIAL FUTURES AND OPTIONS EXCHANGES (LIFFE)	XLIF
THE LONDON METAL EXCHANGE	XLME
LONDON STOCK EXCHANGE DERIVATIVES MARKET	XLOD
ITALIAN DERIVATIVES MARKET	XDMI
NASDAQ STOCKHOLM	XSTO
FISH POOL	FISH
NOREXECO	NEXO
NASDAQ OSLO	NORX
OSLO BØRS	XOSL
EURONEXT BRUSSELS DERIVATIVES	XBRD
ATHENS EXCHANGE DERIVATIVES MARKET	XADE
VIENNA STOCKEXCHANGE OFFICIAL MARKET (AMTLICHER HANDEL)	WBAH
BUDAPEST STOCK EXCHANGE	XBUD

Piața reglementată	Codul de identificare a pieței (<i>market identifier code – MIC</i>)
ICE ENDEX DERIVATIVES	NDEX
EURONEXT EQF – EQUITIES AND INDICES DERIVATIVES	XEUE
WARSAW STOCK EXCHANGE/COMMODITIES/POLISH POWER EXCHANGE/ COMMODITY DERIVATIVES	PLPD

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1647 AL COMISIEI**din 13 septembrie 2016**

de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și produse de Best Royal Co., Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co., Ltd, Freetrend Industrial Ltd. și societatea sa afiliată Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd., General Shoes Ltd., Golden Star Co., Ltd., Golden Top Company Co., Ltd., Kingmaker Footwear Co., Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd., și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”), și în special articolul 266,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), și în special articolul 9 și articolul 14,

întrucât:

A. PROCEDURA

- (1) La 23 martie 2006, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 553/2006 ⁽²⁾ de instituire a unor măsuri antidumping provizorii la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele (denumite în continuare „încălțăminte”) originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”) și Vietnam (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).
- (2) Prin Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 ⁽³⁾, Consiliul a instituit taxe antidumping definitive cuprinse între 9,7 % și 16,5 % la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din RPC timp de doi ani [denumit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 1472/2006” sau „regulamentul în litigiu”].
- (3) Prin Regulamentul (CE) nr. 388/2008 ⁽⁴⁾, Consiliul a extins măsurile antidumping definitive asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din RPC la importurile expediate din Regiunea Administrativă Specială („RAS”) Macao, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca originare din RAS Macao.
- (4) Ca urmare a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor deschisă la 3 octombrie 2008 ⁽⁵⁾, Consiliul a extins măsurile antidumping pentru o perioadă de 15 luni prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului ⁽⁶⁾, și anume, până la 31 martie 2011, dată la care măsurile au expirat.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 553/2006 al Comisiei din 23 martie 2006 (JO L 98, 6.4.2006, p. 3).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, 6.10.2006, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 388/2008 al Consiliului din 29 aprilie 2008 de extindere a măsurilor antidumping definitive impuse prin Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 privind importurile anumitor tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză la importurile aceluiși tip de produs expedit din RAS Macao, indiferent dacă a fost sau nu declarat ca originar din RAS Macao (JO L 117, 1.5.2008, p. 1).

⁽⁵⁾ JO C 251, 3.10.2008, p. 21.

⁽⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului (JO L 352, 30.12.2009, p. 1).

- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd și Risen Footwear (HK) Co. Ltd, precum și Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (denumiți în continuare „solicitanții”) au contestat regulamentul în litigiu la Tribunalul de Primă Instanță (în prezent: Tribunalul). Prin hotărârea din 4 martie 2010 pronunțată în cauza T-401/06 Brosmann Footwear (HK) și alții/Consiliul, Rep., 2010, p. II-671 și hotărârea din 4 martie 2010 pronunțată în cauzele conexe T-407/06 și T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes și Wenzhou Taima Shoes/Consiliul, Rep., 2010, p. II-747, Tribunalul a respins contestațiile respective.
- (6) Solicitanții au introdus recurs împotriva hotărârilor respective. Prin hotărârea sa din 2 februarie 2012 pronunțată în cauza C-249/10 P Brosmann și alții și hotărârea sa din 15 noiembrie 2012 pronunțată în cauza C-247/10 P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (denumite în continuare „hotărârile Brosmann și Aokang”), Curtea de Justiție a anulat hotărârile Tribunalului. Aceasta a considerat că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în măsura în care acesta a considerat că Comisia nu era obligată să examineze cererile de statut de întreprindere care funcționează în condițiile unei economii de piață (denumit în continuare „SEP”), în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază, depuse de comercianți neincluși în eșantion (punctul 36 din hotărârea pronunțată în cauza C-249/10 P și punctele 29 și 32 din hotărârea pronunțată în cauza C-247/10 P).
- (7) În continuare, Curtea de Justiție s-a pronunțat ea însăși asupra litigiului. Aceasta a statuat: „[...] Comisia ar fi trebuit să examineze cererile documentate pe care recurentele i le prezentaseră în temeiul articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază pentru a beneficia de SEP în cadrul procedurii antidumping prevăzute de regulamentul în litigiu. Ulterior, trebuie să se constate că nu se exclude că o astfel de examinare ar fi condus la impunerea, în privința acestora, a unei taxe antidumping definitive diferite de taxa de 16,5 % care le este aplicabilă în temeiul articolului 1 alineatul (3) din regulamentul în litigiu. Astfel, din aceeași dispoziție reiese că în privința singurului operator chinez inclus în eșantion care a obținut SEP a fost impusă o taxă antidumping definitivă de 9,7 %. Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 38 din prezenta hotărâre, dacă Comisia ar fi constatat că condițiile unei economii de piață prevalau de asemenea în privința recurenților, acestea din urmă, atunci când calcularea unei marje de dumping individuale nu era posibilă, ar fi trebuit de asemenea să beneficieze de acest din urmă procent” (punctul 42 din hotărârea în cauza C-249/10 P și punctul 36 din hotărârea în cauza C-247/10 P).
- (8) În consecință, Curtea a anulat regulamentul în litigiu în ceea ce privește solicitanții în cauză.
- (9) În octombrie 2013, Comisia, prin intermediul unui aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁷⁾, a anunțat că a decis să reia procedura antidumping exact din punctul în care a apărut ilegalitatea și să examineze dacă, în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005, au prevalat condițiile economiei de piață pentru solicitanți și a invitat părțile interesate să se facă cunoscute.
- (10) În martie 2014, Consiliul a respins, prin Decizia de punere în aplicare 2014/149/UE a Consiliului ⁽⁸⁾, o propunere a Comisiei de a adopta un regulament de punere în aplicare al Consiliului de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd și Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd și a încheiat procedurile cu privire la acești producători. Consiliul a fost de părere că importatorii care au cumpărat încălțăminte de la producătorii-exportatori respectivi, cărora le fuseseră rambursate taxele vamale corespunzătoare de către autoritățile naționale competente în baza articolului 236 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului ⁽⁹⁾ (denumit în continuare „Codul vamal comunitar”), au dobândit încredere legitimă în temeiul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul în litigiu, care instituise aplicabilitatea, în cazul colectării taxelor, a dispozițiilor din Codul vamal comunitar ⁽¹⁰⁾, în special a articolului 221 din acesta.
- (11) Trei importatori ai produsului în cauză, C&J Clark International Ltd („Clark”), Puma SE („Puma”) și Timberland Europe B.V. („Timberland”) (denumiți în continuare „importatorii în cauză”) au contestat măsurile antidumping instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte din China și din Vietnam, invocând jurisprudența menționată la considerentele 5-7 în fața instanțelor lor naționale, care au transmis cauzele Curții de Justiție pentru pronunțarea unei decizii preliminare.

⁽⁷⁾ JO C 295, 11.10.2013, p. 6.

⁽⁸⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/149/UE a Consiliului din 18 martie 2014 de respingere a propunerii de Regulament de punere în aplicare de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd și Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (JO L 82, 20.3.2014, p. 27).

⁽⁹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, 19.10.1992, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii („CVU”) care a înlocuit CVC a intrat în vigoare de la 1 mai 2016 (JO L 269, 10.10.2013, p. 1). Dispozițiile de fond în acest caz au rămas aceleași.

- (12) În cauzele conexe C-659/13 C & J Clark International Limited și C-34/14 Puma SE, Curtea de Justiție a declarat nule Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009, întrucât Comisia Europeană nu a examinat cererile de acordare a TEP și a tratamentului individual (denumit în continuare „TI”) depuse de către producătorii-exportatori din RPC și din Vietnam neincluși în eșantion (denumite în continuare „hotărârile”), contrar cerințelor prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (b) și la articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului ⁽¹⁾.
- (13) În ceea ce privește a treia cauză C-571/14, Timberland Europe B.V./Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond, Curtea de Justiție a decis, la 11 aprilie 2016, radierea cauzei din registru la cererea instanței naționale de trimitere.
- (14) Articolul 266 din TFUE prevede că instituțiile Uniunii trebuie să ia măsurile impuse de executarea hotărârilor Curții. În caz de anulare a unui act adoptat de instituții în cadrul unei proceduri administrative, cum ar fi procedura antidumping, executarea hotărârii Curții constă în înlocuirea actului anulat cu un nou act, în care este eliminată ilegalitatea identificată de către Curte ⁽¹²⁾.
- (15) În conformitate cu jurisprudența Curții, procedura de înlocuire a actului anulat poate fi reluată exact din punctul în care a apărut ilegalitatea ⁽¹³⁾. Aceasta implică, în special, faptul că, într-o situație în care este anulat un act care încheie o procedură administrativă, anularea respectivă nu afectează în mod necesar actele pregătitoare, cum ar fi inițierea procedurii antidumping. Într-o situație în care este anulat un regulament de instituire de măsuri antidumping definitive, aceasta înseamnă că, în urma anulării, procedura antidumping este încă deschisă, întrucât actul de încheiere a procedurii antidumping a dispărut din ordinea juridică a Uniunii ⁽¹⁴⁾, cu excepția cazului în care ilegalitatea a avut loc în etapa de deschidere.
- (16) În afară de faptul că instituțiile Uniunii nu au examinat cererile de acordare a TEP și a TI depuse de producătorii-exportatori din RPC și din Vietnam neincluși în eșantion, toate celelalte constatări menționate în Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 rămân valabile.
- (17) În cazul de față, ilegalitatea a avut loc după deschidere. Prin urmare, Comisia a decis să reia prezenta procedura antidumping, care era încă deschisă după pronunțarea hotărârilor, exact din punctul în care a apărut ilegalitatea, și să examineze dacă, pentru producătorii-exportatori în cauză, au prevalat condițiile economiei de piață pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005, care constituia perioada de anchetă în ancheta care a dus la instituirea unor taxe definitive menționate la considerentele 1 și 2 (denumită în continuare „ancheta inițială”). Comisia a examinat, de asemenea, după caz, dacă producătorii-exportatori în cauză îndeplinesc condițiile de acordare a tratamentului individual în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, în forma sa anterioară intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 765/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁵⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază anterior modificării sale”) ⁽¹⁶⁾.
- (18) Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1395 al Comisiei ⁽¹⁷⁾, Comisia a reinstabilit o taxă antidumping definitivă și perceperea definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor efectuate de Clark și Puma de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din RPC și produse de 13 producători-exportatori chinezi care au depus cereri de acordare a TEP și a TI în cadrul anchetei care a dus la instituirea unor taxe definitive (denumită în continuare „ancheta inițială”), dar care nu au făcut parte din eșantion în cursul anchetei respective.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, 6.3.1996, p. 1).

⁽¹²⁾ Cauzele conexe 97, 193, 99 și 215/86 Asteris AE și alții și Republica Elenă/Comisia, Rec., 1988, p. 2181, punctele 27 și 28.

⁽¹³⁾ Cauza C-415/96 Spania/Comisia, Rec., 1998, p. I-6993, punctul 31; cauza C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Consiliul, Rec., 2000, p. I-8147, punctele 80-85; cauza T-301/01 Alitalia/Comisia, Rep., 2008, p. II-1753, punctele 99 și 142; cauzele conexe T-267/08 și T-279/08 Région Nord-Pas de Calais/Comisia, Rep., 2011, p. II-1999, punctul 83.

⁽¹⁴⁾ Cauza C-415/96 Spania/Comisia, Rec., 1998, p. I-6993, punctul 31; cauza C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Consiliul, Rec., 2000, p. I-8147, punctele 80-85.

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 765/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 237, 3.9.2012, p. 1).

⁽¹⁶⁾ În conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 765/2012, modificările introduse de regulamentul de modificare respectiv se aplică numai anchetelor deschise după intrarea în vigoare a regulamentul respectiv. Cu toate acestea, ancheta actuală a fost deschisă la 7 iulie 2005 (JO C 166, 7.7.2005, p. 14).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1395 al Comisiei din 18 august 2016 de reinstabilire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyret Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO L 225, 19.8.2016, p. 52).

- (19) Pentru importurile efectuate de Clark, Puma și Timberland din Vietnam, Comisia a analizat toate cererile de acordare a TEP și a TI furnizate de producătorii-exportatori în cauză care nu au făcut parte din eșantion și care au depus astfel de cereri în cadrul anchetei inițiale.
- (20) În ceea ce privește importurile efectuate de Timberland, unul dintre cei doi furnizori chinezi identificați în cauza C-571/14, General Shoes Ltd, avea, de fapt, sediul în Vietnam și a fost evaluat ca atare în cadrul prezentei proceduri. Astfel cum se menționează la considerentul 144, această decizie a fost ulterior contestată de Federația industriilor europene de articole sportive („FESI”) care a susținut că General Shoes Ltd este de fapt un furnizor chinez.

B. PUNEREA ÎN APLICARE A HOTĂRÂRILOR CURȚII DE JUSTIȚIE ÎN CAUZELE CONEXATE C-659/13 ȘI C-34/14 PENTRU IMPORTURILE DIN VIETNAM

- (21) Comisia are posibilitatea de a remedia aspectele regulamentului în litigiu care au dus la anularea acestuia, lăsând în același timp neschimbate părțile evaluării care nu sunt afectate de hotărâre ⁽¹⁸⁾.
- (22) Prezentul regulament vizează să corecteze acele aspecte ale regulamentului în litigiu care s-au dovedit a fi incompatibile cu regulamentul de bază și care au dus, prin urmare, la declararea anulării în ceea ce privește anumiți producători-exportatori din Vietnam.
- (23) Toate celelalte constatări formulate în regulamentul în litigiu, care nu au fost declarate nule de către Curtea de Justiție, rămân valabile și sunt încorporate în prezentul regulament.
- (24) Prin urmare, considerentele de mai jos se limitează la noua evaluare necesară pentru executarea hotărârilor.
- (25) Comisia a analizat dacă TEP și TI au prevalat pentru producătorii-exportatori vietnamezi, furnizori ai societăților Clark, Puma și Timberland, care au depus cereri de acordare a TEP și/sau a TI în ancheta respectivă în cursul perioadei cuprinse între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005. Scopul acestei analize este de a determina măsura în care cei trei importatori în cauză au dreptul de a li se rambursa taxa antidumping plătită în legătură cu taxele antidumping plătite la exporturile furnizorilor lor vietnamezi care au solicitat TEP și/sau TI.
- (26) În cazul în care analiza indică faptul că TEP sau TI urma să fie acordat producătorului-exportator vietnamez ale cărui exporturi au fost supuse taxei antidumping plătite de către oricare dintre cei trei importatori în cauză, un nivel individual al taxei vamale ar trebui atribuit producătorilor-exportatori în cauză și rambursarea taxei ar fi limitată la o sumă corespunzătoare diferenței dintre taxa plătită, și anume 10 %, și nivelul individual al taxei calculat pentru producătorul-exportator în cauză, dacă este cazul.
- (27) Pe de altă parte, dacă în urma analizei acestor cereri de acordare a TEP și a TI rezultă că cererea de acordare a TEP și a TI ar trebui să fie respinsă, nu se poate acorda rambursarea taxelor antidumping.
- (28) Astfel cum se explică în considerentul 12, Curtea de Justiție a anulat regulamentul în litigiu, precum și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 în ceea ce privește exporturile de anumite tipuri de încălțăminte efectuate de 14 producători-exportatori vietnamezi, și anume Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co. Ltd, Lac Ty Co. Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co. Ltd, Freetrend Industrial Ltd și societatea sa afiliată Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Fulgent Sun Footwear Co. Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co. Ltd, Golden Top Company Co. Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co. Ltd, (denumiți în continuare „producători-exportatori în cauză”) către Uniune și importate de C & J Clark International Ltd, Puma SE și Timberland Europe B.V., în măsura în care Comisia nu a analizat cererile de acordare a TEP și a TI prezentate de producătorii-exportatori din Vietnam, printre alții.

⁽¹⁸⁾ Cauza C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Consiliul, Rec., 2000, p. I-8147.

- (29) Prin urmare, Comisia a examinat mai întâi cererile de acordare a TEP și a TI ale acestor 14 producători-exportatori pentru a stabili nivelul taxei vamale aplicabile exporturilor lor. Evaluarea a arătat că informațiile furnizate nu erau suficiente pentru a demonstra că producătorii-exportatori în cauză funcționează în condițiile economiei de piață sau că aceștia se califică pentru acordarea tratamentului individual (pentru o explicație detaliată, a se vedea mai jos considerentul 30 și următoarele).

1. Evaluarea cererilor de acordare a TEP

- (30) Trebuie subliniat că sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TEP în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. În acest scop, articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf prevede că cererea prezentată de un astfel de producător trebuie să conțină probe suficiente, astfel cum sunt specificate în dispoziția respectivă, conform cărora producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață. Prin urmare, nu revine instituțiilor Uniunii sarcina de a dovedi că producătorul nu îndeplinește condițiile prevăzute pentru a beneficia de statutul menționat. Dimpotrivă, rolul instituțiilor Uniunii este de a aprecia dacă dovezile furnizate de producătorul în cauză sunt suficiente pentru a demonstra îndeplinirea criteriilor menționate la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf din regulamentul de bază pentru a i se acorda TEP, iar instanța Uniunii are obligația de a verifica dacă aprecierea nu este viciată de o eroare vădită (punctul 32 din hotărârea pronunțată în cauza C-249/10 P și punctul 24 din hotărârea pronunțată în cauza C-247/10 P).
- (31) În conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, ar trebui ca toate cele cinci criterii enumerate la articolul respectiv să fie îndeplinite pentru ca TEP să poată fi acordat unui producător-exportator. Prin urmare, Comisia a considerat că neîndeplinirea cel puțin a unui criteriu este suficientă pentru a respinge cererea de acordare a TEP.
- (32) Niciunul dintre producătorii-exportatori în cauză nu a fost în măsură să demonstreze că îndeplinește criteriul 1 (Decizii comerciale). Mai precis, informațiile furnizate de către opt dintre producătorii-exportatori (V1, V2, V4, V7, V8, V9, V13, V14) au arătat că statul a exercitat o influență importantă asupra deciziilor comerciale. În ceea ce privește ceilalți șase producători-exportatori, aceștia nu au furnizat informații esențiale și complete (de exemplu, dovezi referitoare la structura și la capitalul societății, dovezi referitoare la vânzările pe piața internă, dovezi referitoare la numirea administratorilor etc.) care să demonstreze că deciziile lor comerciale au fost luate în conformitate cu semnalele pieței, fără intervenția semnificativă a statului.
- (33) În ceea ce privește criteriul 2 (Contabilitate), 10 societăți (V1, V2, V3, V5, V6, V7, V9, V10, V11, V12) nu îndeplineau acest criteriu, întrucât nu au prezentat un set clar de evidențe contabile de bază. S-au identificat deficiențe în ceea ce privește lipsa conturilor auditate sau ale opiniilor auditorilor, o serie de probleme grave semnalate de auditori în opiniile prezentate (de exemplu nerespectarea standardelor internaționale de contabilitate) și contradicțiile privind împrumuturile observate între anumite declarații incluse în cererea de TEP și situațiile financiare. Pentru celelalte patru societăți, criteriul 2 nu a fost evaluat din motivele expuse la considerentul 31.
- (34) În ceea ce privește criteriul 3 (Active și „report”), opt producători-exportatori (V2, V4, V5, V7, V8, V10, V11, V12) nu au fost în măsură să furnizeze informații complete (de exemplu, dovezi privind activele deținute de societate și dreptul de folosire a terenului, explicații pentru neplata impozitului pe profit) care să demonstreze că nu au fost preluate denaturări din sistemul de economie planificată. Pentru celelalte șase societăți, criteriul 3 nu a fost evaluat din motivele expuse la considerentul 31.
- (35) Din aceleași motive ca cele menționate la considerentul 31, în cazul niciunuia dintre producătorii-exportatori în cauză nu au fost evaluate criteriul 4 (Legislația privind falimentul și proprietatea) și criteriul 5 (Operațiunile de schimb valutar).
- (36) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că niciunuia dintre cei 14 producători-exportatori vietnamezi în cauză nu ar trebui să i se acorde TEP și a informat în acest sens producătorii-exportatori în cauză, care au fost invitați să prezinte observații. Nu au fost primite observații de la niciunul dintre cei 14 producători-exportatori vietnamezi în cauză.
- (37) Prin urmare, niciunul dintre cei 14 producători-exportatori vietnamezi în cauză nu a îndeplinit toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază și, prin urmare, se refuză acordarea TEP pentru toți producătorii-exportatori respectivi.

2. Evaluarea cererilor de acordare a TI

- (38) În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia, în cazul în care se aplică articolul 2 alineatul (7) litera (a) din același regulament, se poate stabili cu toate acestea o taxă individuală pentru exportatorii care pot demonstra că îndeplinesc toate criteriile prevăzute la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, înainte de modificarea acestuia.
- (39) Astfel cum s-a menționat la considerentul 30, trebuie subliniat că sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TI în temeiul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia. În acest scop, articolul 9 alineatul (5) primul paragraf prevede că cererea depusă trebuie să fie motivată în mod corespunzător. Prin urmare, instituțiilor Uniunii nu le revine sarcina de a dovedi că exportatorul nu îndeplinește condițiile prevăzute pentru a beneficia de statutul menționat. Dimpotrivă, rolul instituțiilor Uniunii este de a aprecia dacă probele furnizate de exportatorul în cauză sunt suficiente pentru a demonstra că sunt îndeplinite criteriile stabilite la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia în scopul de a-i acorda TI.
- (40) În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia, exportatorii ar trebui să demonstreze cu o cerere motivată în mod corespunzător că toate cele cinci criterii enumerate la acest articol sunt îndeplinite, astfel încât să li se poată acorda TI.
- (41) Prin urmare, Comisia a considerat că neîndeplinirea cel puțin a unui criteriu este suficientă pentru a respinge cererea de acordare a TI.
- (42) Cele cinci criterii sunt următoarele:
- (a) în cazul unor societăți simple controlate total sau parțial de străini sau în cazul unor societăți mixte, exportatorii pot să repatrieze capitalurile și profiturile;
 - (b) prețurile de export, cantitățile exportate, precum și clauzele și condițiile de vânzare se stabilesc în mod liber;
 - (c) majoritatea acțiunilor aparțin unor persoane private; funcționarii publici care fac parte din consiliul de administrație sau care dețin funcții cheie de conducere sunt în minoritate sau trebuie demonstrat că societatea este cu toate acestea suficient de independentă de intervenția statului;
 - (d) operațiunile de schimb valutar sunt efectuate la cursul de schimb al pieței; precum și
 - (e) intervenția statului nu este de natură să permită circumvenția măsurilor, în cazul în care exportatorii individuali beneficiază de niveluri diferite ale taxei.
- (43) Toți cei 14 producători-exportatori vietnamezi care au prezentat cereri pentru acordarea TEP au solicitat, de asemenea, TI pentru eventualitatea în care nu li s-ar acorda TEP.
- (44) Patru producători-exportatori (societățile V6, V12, V13, V14) nu au îndeplinit criteriul 1 (Repatrierea capitalului) deoarece nu au furnizat elemente justificative care să confirme că repatrierea era permisă.
- (45) Niciunul dintre cei 14 producători-exportatori în cauză nu a fost în măsură să demonstreze că îndeplinește criteriul 2 (Vânzări la export și prețuri stabilite în mod liber). Mai precis, în cazul a nouă producători-exportatori (societățile V1, V2, V4, V7, V8, V9, V10, V13, V14), actul constitutiv, licența de investiții sau licența comercială prevedeau o limitare a producției și, prin urmare, aceștia nu au putut demonstra că deciziile comerciale, cum ar fi cantitățile exportate, se adoptă ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta. Ceilalți producători-exportatori în cauză nu au vândut pe piața internă și nu au furnizat explicații suplimentare, astfel încât ei nu au demonstrat că acest lucru nu s-a datorat intervenției statului.

- (46) În ceea ce privește criteriul 3 (Societatea – funcțiile cheie de conducere și acțiunile – este suficient de independentă de intervenția statului), s-a dovedit că societățile a doi producători-exportatori (societățile V2, V8) erau deținute parțial de acționari controlați de stat. Majoritatea acțiunilor unuia dintre producătorii-exportatori (compania V2) nu erau deținute de persoane private astfel cum se prevede la criteriul 3. În plus, s-a demonstrat că membrii consiliului de administrație numiți de acționarii controlați de stat ai celor doi producători-exportatori erau în măsură să blocheze orice decizie a consiliilor de administrație din care făceau parte. Prin urmare, niciunul dintre cei doi producători-exportatori nu au putut demonstra că sunt suficient de independenți de intervenția statului.
- (47) Prin urmare, niciunul dintre cei 14 producători-exportatori vietnamezi în cauză nu a îndeplinit condițiile prevăzute la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia și, prin urmare, s-a refuzat acordarea TI pentru toți producătorii-exportatori respectivi.
- (48) Prin urmare, taxa antidumping reziduală aplicabilă pentru Vietnam ar trebui să fie impusă acestor producători-exportatori, pentru perioada de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006. Inițial, perioada de aplicare a regulamentului respectiv a fost cuprinsă între 7 octombrie 2006 și 7 octombrie 2008. În urma deschiderii unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, la 30 decembrie 2009, perioada a fost prelungită până la 31 martie 2011. Ilegalitatea identificată de hotărâri constă în faptul că instituțiile Uniunii nu au stabilit dacă produsele fabricate de către producătorii-exportatori în cauză ar trebui să facă obiectul taxei reziduale sau al taxei individuale. Pe baza ilegalității identificate de Curte, nu există temei legal pentru scutirea integrală a produselor fabricate de către producătorii-exportatori în cauză de la plata oricărei taxe antidumping. Prin urmare, un nou act care să remedieze ilegalitatea identificată de Curte trebuie să reevalueze doar nivelul taxei antidumping aplicabile, și nu măsurile ca atare.
- (49) Întrucât s-a ajuns la concluzia că taxa reziduală ar trebui să fie reinstuită în ceea ce privește producătorii-exportatori în cauză la același nivel ca cel instituit inițial prin regulamentul în litigiu și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009, nu este necesară modificarea Regulamentului (CE) nr. 388/2008. Regulamentul respectiv rămâne valabil.

C. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE ÎN URMA COMUNICĂRII

- (50) Constatările și concluziile de mai sus au fost comunicate părților interesate, cărora li s-a acordat un anumit termen pentru observații. FeSi și un importator și-au manifestat interesul și au prezentat observații. Observațiile FeSi au fost, de asemenea, formulate în numele Puma SE și Timberland Europe BV.

Presupuse neregularități în cadrul procedurii

- (51) FESI a afirmat că actuala punere în aplicare conține o serie de erori de procedură. FESI a subliniat faptul că cererile de acordare a TEP ale producătorilor-exportatori chinezi în cauză au fost deja analizate și comunicate înainte de pronunțarea hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 C & J Clark International Limited și C-34/14 Puma SE, mai precis la 3 decembrie 2015, alături de intenția Comisiei de reinstituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de încălțăminte în valoare de 16,5 %. Prin urmare, aceste evaluări ar fi fost realizate fără un temei juridic și au adus atingere hotărârii ulterioare a Curții de Justiție.
- (52) Comisia nu este de acord cu afirmația de mai sus, întrucât nu a făcut decât să pregătească punerea în aplicare a unei hotărâri ulterioare posibile. O astfel de pregătire a avut drept obiectiv garantarea bunei guvernante, din următoarele motive: în primul rând, este necontestat faptul că Comisia ar fi trebuit să examineze cererile de acordare a TEP/TI. Singura chestiune asupra căreia trebuia luată o decizie în cadrul procedurilor pendente în fața Curții era dacă un importator neafiliat precum Clark, Puma și Timberland poate invoca această ilegalitate. Având în vedere această chestiune cu două opțiuni de răspuns: da/nu, Comisia a putut în mod excepțional să se pregătească pentru eventualitatea unei hotărâri negative cu privire la această chestiune. În al doilea rând, punerea în aplicare rapidă era necesară pentru a permite autorităților vamale naționale să trateze rapid cererile de rambursare nesoluționate și pentru a asigura securitatea juridică pentru toți operatorii. S-a exclus orice influență asupra hotărârii Curții, deoarece hotărârea în cauză se referea la un subiect diferit (și anume dacă importatorii pot invoca dreptul la evaluarea cererilor de acordare a TEP/TI dobândit de producători-exportatori).

- (53) În continuare, FESI a susținut că Avizul privind punerea în aplicare a hotărârii pronunțate în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 C & J Clark International Limited și Puma SE, publicat ulterior, la 17 martie 2016 ⁽¹⁹⁾, nu a putut remedia erorile de procedură menționate mai sus, întrucât nu a acordat părților interesate șansa reală de a își exercita dreptul la apărare.
- (54) Mai mult, FESI a afirmat că ar fi trebuit să aibă acces la întregul dosar de anchetă al anchetei inițiale și că numele producătorilor-exportatori în cauză nu ar fi trebuit să fie anonimizate în documentele de informare.
- (55) În concluzie, FESI a susținut că, pe baza erorilor de procedură menționate anterior, Comisia a încălcat cadrul juridic de bază al UE și, prin urmare, a abuzat de competențele sale.
- (56) Avizul privind punerea în aplicare a hotărârii a fost publicat pentru o mai bună transparență, în conformitate cu politica Comisiei privind transparența în cadrul anchetelor în materie de apărare comercială și la cererea consilierului-auditor, în urma audierii uneia dintre părți care a ridicat această problemă. Comisia este în continuare de părere că publicarea avizului nu era, în sens strict, obligatorie din punct de vedere legal. În orice caz, chiar dacă ar fi fost necesară publicarea, *quod non*, în vederea respectării garanțiilor procedurale și a dreptului de a fi ascultat, cerințele respective au fost îndeplinite ca urmare a publicării avizului și prin faptul că a acordat tuturor părților posibilitatea de a prezenta observații.
- (57) S-a acordat accesul la dosarul complet al anchetei inițiale deși Comisia nu înțelege cum ar putea fi relevante pentru prezenta procedură orice alte informații decât cererile privind TEP/TI depuse de producătorii-exportatori în cauză. Anonimizarea numelor producătorilor-exportatori a fost necesară în vederea garantării protecției informațiilor comerciale confidențiale aferente. Cu toate acestea, la cererea lor, părțile interesate importatoare au fost informate cu privire la identitatea importatorilor lor.
- (58) Din aceste motive, orice contestații referitoare la nereguli procedurale trebuie să fie respinse.

Temeiul juridic pentru reluarea procedurii antidumping

- (59) FESI a susținut că nu există niciun temei juridic pentru programul actual de punere în aplicare. În special, acestea au susținut că articolul 266 din TFUE nu este aplicabil pentru motivul că măsurile definitive asupra încălțămintei au expirat la 31 martie 2011 și că nu există așadar efecte persistente care decurg din ilegalitatea acestor măsuri. Părțile au susținut că articolul 266 din TFUE nu este menit să corecteze retroactiv ilegalități față de măsuri expirate. Acest punct de vedere ar fi sprijinit prin articolele 263 și 265 din TFUE care stabilesc termenele de introducere a unei acțiuni împotriva actelor ilicite și lipsa de acțiune din partea instituțiilor UE. Abordarea actuală nu are niciun precedent și Comisia nici nu a oferit vreo motivare sau jurisprudență anterioară care să susțină interpretarea sa în ceea ce privește articolul 266 din TFUE.
- (60) În continuare, FESI a susținut că în acest caz ancheta nu poate fi reluată exact din punctul în care a apărut ilegalitatea în temeiul articolului 266 din TFUE, întrucât Curtea de Justiție nu a stabilit numai lipsa unei justificări, ci și faptul că ilegalitatea se referea la o dispoziție legală esențială din regulamentul de bază care afectează întreaga evaluare a dumpingului cu privire la producătorii-exportatori în cauză.
- (61) FESI a susținut, de asemenea, că remedierea retroactivă a măsurilor expirate încalcă principiul protecției încrederii legitime. Acestea au afirmat că, în primul rând, părțile ar fi primit asigurări că măsurile au expirat la 31 martie 2011 și că, având în vedere timpul scurs de la ancheta inițială, părțile au fost îndreptățite să nutrească așteptări că

⁽¹⁹⁾ Aviz privind punerea în aplicare a hotărârii pronunțate în cauzele C-659/13 și C-34/14 C & J Clark International Limited și Puma SE privind Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO C 101, 17.3.2016, p. 13).

ancheta inițială nu va fi reluată sau redeschisă. În al doilea rând, simplul fapt că în cursul anchetei inițiale, cererile de acordare a TEP nu au fost examinate în termenul de trei luni a conferit securitate juridică producătorilor-exportatori vietnamezi că cererile lor de TEP într-adevăr nu vor fi reexamineate. În concluzie, părțile au susținut că, având în vedere perioadele lungi de timp, reluarea anchetei ar încălca principiul universal de prescripție sau de decădere care se aplică în toate contextele juridice.

- (62) În continuare, FESI a susținut că nici articolul 266 din TFUE, nici regulamentul de bază nu permit reinstituirea retroactivă a taxei definitive în valoare de 10 % asupra importurilor producătorilor-exportatori vietnamezi în cauză.
- (63) În ceea ce privește argumentul potrivit căruia măsurile în cauză au expirat la 31 martie 2011, Comisia nu înțelege de ce expirarea măsurii ar avea vreo relevanță în ceea ce privește posibilitatea adoptării de către Comisie a unui nou act care să înlocuiască actul anulat în urma unei hotărâri de anulare a actului inițial. Potrivit jurisprudenței menționate la considerentul 15 de mai sus, procedura administrativă ar trebui să fie reluată de la momentul în care a avut loc ilegalitatea.
- (64) Ca urmare a anulării actului de încheiere a procedurii, procedura antidumping este, prin urmare, încă deschisă. Comisia are obligația de a închide procedura, deoarece articolul 9 din regulamentul de bază prevede că o anchetă trebuie să fie închisă printr-un act al Comisiei.
- (65) În ceea ce privește argumentul privind retroactivitatea întemeiat pe articolul 10 din regulamentul de bază și pe articolul 10 din Acordul antidumping al OMC (denumit în continuare „AA al OMC”), articolul 10 alineatul (1) din regulamentul de bază, care urmează textul articolului 10 alineatul (1) din AA al OMC prevede că măsurile provizorii și taxele antidumping definitive se aplică doar produselor puse în liberă circulație după data la care intră în vigoare decizia luată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) sau cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, după caz. În cazul de față, taxele antidumping în cauză se aplică numai produselor puse în liberă circulație după ce au intrat în vigoare regulamentul provizoriu și regulamentul în litigiu (definitiv), în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și, respectiv, articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază. Cu toate acestea, retroactivitatea, în sensul articolului 10 alineatul (1) din regulamentul de bază, se referă doar la situația în care mărfurile au fost puse în liberă circulație înainte de introducerea măsurilor, după cum se poate observa din însuși textul dispoziției menționate, precum și din excepția pe care articolul 10 alineatul (4) din regulamentul de bază o prevede.
- (66) Comisia observă, de asemenea, că în cazul de față nu este vorba despre retroactivitate, nici despre încălcarea securității juridice și a încrederii legitime.
- (67) În ceea ce privește retroactivitatea, jurisprudența Curții face distincție, pentru a evalua dacă o măsură este retroactivă, între punerea în aplicare a unei norme noi pentru o situație care a devenit definitivă (cunoscută și ca o situație juridică existentă sau stabilită în mod definitiv) ⁽²⁰⁾, și o situație care a început înainte de intrarea în vigoare a noii norme, dar care nu este încă definitivă (cunoscută, de asemenea, ca o situație temporară) ⁽²¹⁾.
- (68) În cazul de față, situația importurilor de produse în cauză care au avut loc pe parcursul perioadei de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 nu a devenit încă definitivă, întrucât, ca urmare a anulării regulamentului în litigiu, taxa antidumping aplicabilă produselor nu a fost stabilită încă definitiv. În același timp, prin publicarea avizului de inițiere și a regulamentului provizoriu, importatorii de încălțăminte au fost avertizați că ar putea fi instituită o astfel de taxă. Conform jurisprudenței consacrate a instanțelor Uniunii, operatorii nu pot dobândi încredere legitimă până când instituțiile nu au adoptat un act de închidere a procedurii administrative, care devine definitivă ⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ Cauza 270/84 Licata/ESC, Rec., 1986, p. 2305, punctul 31; Cauza C-60/98 Butterfly Music/CEDEM Rec., 1999, p. 1-3939, punctul 24; Cauza 68/69 Bundesknappschaft/Brock Rec., 1970, p. 171, punctul 6; Cauza 1/73 Westzucker GmbH/Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker Rec., 1973, p. 723, punctul 5; Cauza 143/73 SOPAD/FORMA a.o. Rec., 1973, p. 1433, punctul 8; Cauza 96/77 Bauche Rec., 1978, p. 383, punctul 48; Cauza 125/77 KoninklijkeScholten-Honig NV/Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten Rec., 1978, p. 1991, punctul 37; Cauza 40/79 P/ComisiaRec., 1981, p. 361, punctul 12; Cauza T-404/05 Grecia/ComisiaRep., 2008, p. II-272, punctul 77; C-334/07 P Comisia/Freistaat Sachsen Rep., 2008, p. 1-9465, punctul 53.

⁽²¹⁾ Cauza T-176/01 Ferrière Nord/Comisia, Rec., 2004, p. II-3931, punctul 139; cauza C-334/07 P Comisia/Freistaat Sachsen, Rep., 2008, p. I-9465, punctul 53.

⁽²²⁾ Cauza C-169/95 Spania/Comisia, Rec., 1997, p. I-135, punctele 51-54; cauzele conexe T-116/01 și T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA/Comisia, Rec., 2003, p. II-2957, punctul 205.

- (69) Prezentul regulament constituie o aplicare imediată în cazul efectelor viitoare ale unei situații de fapt care este în curs de desfășurare: taxele pe încălțăminte au fost percepute de autoritățile vamale naționale. Ca urmare a cererilor de rambursare, cu privire la care nu s-a luat o hotărâre definitivă, aceste taxe constituie o situație în curs de desfășurare. Prezentul regulament stabilește nivelul taxei vamale aplicabile acestor importuri și, prin urmare, reglementează efectele viitoare ale unei situații aflate în curs de desfășurare.
- (70) În orice caz, chiar dacă ar exista o aplicare retroactivă, în sensul dreptului Uniunii, *quod non*, această retroactivitate ar fi, în orice caz, justificată, din următorul motiv:
- (71) normele fundamentale ale dreptului Uniunii se pot aplica pentru situațiile existente înainte de intrarea lor în vigoare, în măsura în care, din termenii, din obiectivele sau din schema lor generală rezultă în mod clar că trebuie să li se acorde un astfel de efect ⁽²³⁾. În special, în cauza C-337/88 Societă agricolă fattoria alimentare (SAFA) s-a hotărât că: „[d]acă, drept regulă generală, principiul securității juridice se opune posibilității ca punctul de pornire al aplicării în timp a unui act comunitar să fie stabilit la o dată anterioară publicării acestuia, cu titlu excepțional, situația poate fi diferită dacă obiectivul care trebuie atins impune acest lucru și dacă încrederea legitimă a persoanelor interesate este respectată în mod corespunzător” ⁽²⁴⁾.
- (72) În cazul de față, scopul este de a respecta obligația Comisiei în conformitate cu articolul 266 din TFUE. Întrucât Curtea a constatat o ilegalitate doar în ceea ce privește stabilirea nivelului taxei aplicabile și nu cu privire la instituirea măsurilor în sine (și anume, în ceea ce privește constatarea dumpingului, a prejudiciului și a interesului Uniunii), producătorii-exportatori în cauză nu s-ar fi putut aștepta în mod legitim că nu vor fi impuse măsuri antidumping definitive. Prin urmare, impunerea respectivă, chiar dacă ar fi retroactivă, *quod non*, nu poate fi interpretată ca o încălcare a încrederii legitime.
- (73) În plus, în ceea ce privește protecția securității juridice și a încrederii legitime, se observă mai întâi că, în conformitate cu jurisprudența, importatorii nu pot pretinde la protecția securității juridice și a încrederii legitime în cazul în care au fost avertizați cu privire la o schimbare iminentă în domeniul politicii comerciale a Uniunii ⁽²⁵⁾. În cazul de față, importatorii au fost anunțați prin publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a avizului de deschidere ⁽²⁶⁾ și a regulamentului provizoriu, ambele făcând parte în continuare din ordinea juridică a Uniunii, cu privire la riscul ca produsele fabricate de către producătorii-exportatori în cauză să facă obiectul unei taxe antidumping. Prin urmare, producătorii-exportatori în cauză nu puteau invoca securitatea juridică și încrederea legitimă.
- (74) Mai degrabă, operatorii economici știau foarte bine, la momentul importării încălțămintei din Vietnam, că aceste importuri făceau obiectul unei taxe. Ei au ținut cont de această taxă atunci când au stabilit prețurile de vânzare și când au evaluat riscurile economice. Prin urmare, ei nu au dobândit certitudinea juridică și încrederea legitimă că importurile ar fi lipsite de taxe și de obicei au transferat taxa clienților lor. Prin urmare, este în interesul Uniunii să stabilească, în prezent, nivelul taxei aplicabile mai degrabă decât să ofere un câștig neașteptat importatorilor în cauză, care ar dobândi acest profit fără un motiv întemeiat.
- (75) Prin urmare, nu se încalcă nici principiile de prescripție, de securitate juridică și de încredere legitimă, nici dispozițiile din regulamentul de bază și din AA al OMC.
- (76) În ceea ce privește argumentul potrivit căruia decizia privind acordarea TEP ar fi trebuit să fie finalizată în termen de trei luni de la deschidere, se reamintește că, în conformitate cu jurisprudența, articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază nu conține nicio indicație privind consecințele în cazul în care Comisia nu respectă termenul de trei luni. Prin urmare, Tribunalul consideră că o decizie de acordare a TEP într-o etapă ulterioară nu afectează valabilitatea regulamentului de instituire a măsurilor definitive, atât timp cât solicitantii nu au demonstrat că, în cazul în care Comisia nu ar fi depășit perioada de trei luni, Consiliul ar fi adoptat un regulament diferit, mai favorabil intereselor lor decât regulamentul în litigiu ⁽²⁷⁾. În plus, Curtea a recunoscut că instituțiile pot modifica evaluarea pentru acordarea TEP până la adoptarea măsurilor definitive ⁽²⁸⁾.

⁽²³⁾ Cauza C-34/92 GruSa Fleisch/Hauptzollamt Hamburg-Jonas, Rec., 1993, p. I-4147, punctul 22. Aceeași formulare sau o formulare similară se poate găsi, de exemplu, în cauzele conexe 212-217/80 Meridionale Industria Salumi și alții, Rec., 1981, p. 2735, punctele 9 și 10; cauza 21/81 Bout, Rec., 1982, p. 381, punctul 13; cauza T-42/96 Eyckeler & Malt/Comisia, Rec., 1998, p. II-401, punctele 53 și 55-56. Cauza T-180/01 Euroagri/Comisia, Rec., 2004, p. II-369, punctul 36.

⁽²⁴⁾ Cauza C-337/88 Societă agricolă fattoria alimentare (SAFA), Rec., 1990, p. I-1, punctul 13.

⁽²⁵⁾ Cauza 245/81 Edeka/Germania, Rec., 1982, p. 2746, punctul 27.

⁽²⁶⁾ JO C 166, 7.7.2005, p. 14.

⁽²⁷⁾ Cauza T-299/05 Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, Rep., 2009, p. II-565, punctele 116-146.

⁽²⁸⁾ Cauza C-141/08 P, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd/Consiliul, Rep., 2009, p. I-9147, punctul 94 și următoarele.

- (77) Jurisprudența de mai sus nu a fost invalidată de hotărârile Brosmann și Aokang menționate la considerentul 6 de mai sus. În hotărârile Brosmann și Aokang, Curtea se bazează pe obligația Comisiei de a efectua evaluarea în termen de trei luni pentru a demonstra că obligația de a efectua evaluarea respectivă există independent de faptul că Comisia aplică sau nu eșantionarea. Curtea nu se pronunță cu privire la consecințele juridice care survin în cazul în care Comisia încheie evaluarea pentru acordarea TEP într-o etapă ulterioară a anchetei. Curtea afirmă doar că instituțiile nu puteau ignora complet cererile de acordare a TEP, ci trebuiau să le evalueze cel mai târziu la data impunerii de măsuri definitive. Hotărârile confirmă jurisprudența la care se face referire la considerentul anterior.
- (78) În speță, producătorii-exportatori în cauză nu au demonstrat că, în cazul în care Comisia ar fi efectuat evaluarea acordării TEP în termenul de trei luni de la inițierea procedurii antidumping, în 2005, Consiliul ar fi adoptat un regulament diferit, mai favorabil intereselor lor decât regulamentul în litigiu. Argumentul privind prescripția evaluării cererii de acordare a TEP este, prin urmare, respins.
- (79) De asemenea, s-a susținut că, din moment ce ilegalitatea a avut loc în momentul evaluărilor pentru acordarea TEP, Comisia ar fi trebuit să reia procedura de la momentul anterior instituirii măsurilor provizorii.
- (80) În această privință, Comisia observă că măsurile provizorii nu reprezintă o etapă necesară a procedurii, ci un act autonom ale cărui efecte încetează odată cu adoptarea de măsuri definitive ⁽²⁹⁾. Singura etapă procedurală esențială înainte de adoptarea unor măsuri definitive este deschiderea procedurii. Prin urmare, acest argument este irelevant.
- (81) În ceea ce privește hotărârea Tribunalului pronunțată în cauza T-2/95, IPS/Consiliul, FESI a subliniat diferența formală dintre „anchetă” și „procedură” și a susținut că, după finalizarea unei proceduri, ca în cazul de față, aceasta nu mai poate fi reluată.
- (82) Comisia nu vede nicio diferență semnificativă între termenul „anchetă” și „procedură” în contextul punerii în aplicare a hotărârilor în cauză. Hotărârile se referă la o neregularitate cu privire la o anchetă specifică ca parte a procedurii pe care Comisia are obligația de a o remedia, astfel cum se explică în considerentele 21-29 de mai sus. În orice caz, hotărârea pronunțată în cauza T-2/95 trebuie să fie interpretată în lumina hotărârii privind recursul în acea cauză.
- (83) De asemenea, FESI a susținut că articolul 266 din TFUE nu permite o punere în aplicare parțială a hotărârii pronunțate de Curtea de Justiție și, în cazul de față, inversarea sarcinii probei. Prin urmare, FESI a afirmat că Comisia a evaluat în mod greșit doar cererile de acordare a TEP/TI ale producătorilor-exportatori care erau furnizorii importatorilor ce au depus cereri de rambursare. Federația și-a bazat argumentele pe interpretarea conform căreia efectul hotărârii Curții de Justiție pronunțate în cauzele conexe C-659/13 C & J Clark International Limited și C-34/14 Puma SE se aplică *erga omnes* și că nu se poate exclude faptul că rezultatele actualei evaluări a cererilor de acordare a TEP/TI au, de asemenea, un impact asupra datoriei reziduale aplicabile tuturor producătorilor-exportatori vietnamezi. Prin urmare, FESI a susținut că Comisia ar fi trebuit să evalueze toate cererile de acordare a TEP/TI care au fost depuse pe durata anchetei inițiale.
- (84) Mai mult, FESI nu a fost de acord cu faptul că sarcina probei revine producătorului care dorește să solicite acordarea TEP/TI, argumentând că producătorii s-au achitat de sarcina probei în 2005 în momentul depunerii cererilor de acordare a TEP/TI pe durata anchetei inițiale. De asemenea, FESI nu a fost de acord că hotărârea Curții de Justiție pronunțată în cauzele conexe C-659/13 C & J Clark International Limited și C-34/14 Puma SE poate fi pusă în aplicare prin simpla evaluare a cererilor de acordare a TEP/TI depuse de către producătorii-exportatori neincluși în eșantion, întrucât Curtea de Justiție nu a stipulat în mod specific faptul că ilegalitatea descoperită se limitează efectiv la acest aspect.
- (85) Comisia consideră că punerea în aplicare a hotărârii este necesară doar pentru acei producători-exportatori pentru care nu toate tranzacțiile de import au devenit definitive. Într-adevăr, după expirarea perioadei de prescripție de trei ani prevăzută de Codul Vamal Comunitar, taxa a devenit definitivă, astfel cum este confirmat de hotărâri. Este exclus orice impact asupra taxei reziduale, întrucât cererile de acordare a TEP/TI depuse de societățile incluse în eșantion au fost evaluate, iar acordarea TEP/TI uneia dintre societățile neincluse în eșantion nu afectează nivelul taxei reziduale.

⁽²⁹⁾ Cauza T-320/13 Delsolar/Comisia, Rep., 2014, p. II-0000, punctele 40-67.

- (86) Sarcina probei nu se limitează doar la depunerea unei cereri. Aceasta se referă la cuprinsul cererii, care trebuie să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile pentru acordarea TEP/TI.
- (87) Singura ilegalitate pe care hotărârile au identificat-o se referă la neevaluarea cererilor de acordare a TEP/TI.

Temeiul juridic pentru reinstituirea taxelor

- (88) FESI a susținut că Comisia nu ar fi trebuit să aplice două regimuri juridice diferite, și anume, pe de o parte, regulamentul de bază anterior modificării sale pentru evaluarea cererilor de acordare a TI depuse de către producători-exportatori ⁽³⁰⁾ și, pe de altă parte, actualul regulament de bază ⁽³¹⁾, care a inclus modificările introduse prin Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³²⁾ introducând proceduri ale comitetului în domeniul apărării comerciale, printre altele, și delegând astfel procesul decizional Comisiei.
- (89) De asemenea, FESI a reafirmat faptul că articolul 266 din TFUE nu permite instituirea retroactivă a unor taxe antidumping, fapt care ar fi confirmat, de asemenea, prin hotărârea Curții de Justiție pronunțată în cauza C-459/98 P, IPS/Consiliul și Regulamentul (CE) nr. 1515/2001 al Consiliului ⁽³³⁾. FESI a susținut că Comisia nu a oferit nicio justificare valabilă pentru abaterea de la principiul neretroactivității și, prin urmare, a încălcat principiul încrederii legitime.
- (90) De asemenea, FESI a afirmat că reinstituirea măsurilor antidumping definitive asupra importurilor efectuate de către producătorii-exportatori vietnamezi în cauză prin actuala punere în aplicare constituie: (i) o discriminare a importatorilor vizați de actuala punere în aplicare față de importatorii vizați de punerea în aplicare a hotărârilor Brosmann și Aokang menționate la considerentul 6 de mai sus, care au primit rambursarea taxelor plătite pentru importurile de încălțăminte de la cei cinci producători-exportatori vizați de hotărârile respective; și (ii) o discriminare a producătorilor-exportatori vizați de actuala punere în aplicare față de cei cinci producători-exportatori vizați de punerea în aplicare a hotărârilor Brosmann și Aokang care nu au făcut obiectul niciunei taxe ca urmare a Deciziei de punere în aplicare a Consiliului din 18 martie 2014 de respingere a propunerii de Regulament de punere în aplicare de reinstituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd și Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd ⁽³⁴⁾.
- (91) S-a afirmat că acest tratament discriminatoriu reflectă o interpretare și o aplicare neuniforme ale legislației UE, care încalcă dreptul fundamental la protecție jurisdicțională efectivă.
- (92) În ceea ce privește presupusa folosire a unor regimuri juridice diferite, Comisia consideră că acest lucru se datorează diferențelor dintre dispozițiile tranzitorii din cele trei regulamente de modificare a regulamentului de bază vizat.
- (93) În primul rând, Regulamentul (UE) nr. 765/2012 (așa-numitul „amendament privind elementele de fixare” care abordează TI) prevedea la articolul 2 că „[s]e aplică tuturor anchetelor deschise în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 după data intrării în vigoare a prezentului regulament”. Întrucât prezenta anchetă a fost deschisă înainte de data respectivă, modificările aduse de regulamentul respectiv la regulamentul de bază nu se aplică în cazul de față.
- (94) În al doilea rând, Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 (așa-numitul „amendament Brosmann” care abordează TEP) prevedea la articolul 2 că „[p]rezentul regulament se aplică tuturor anchetelor noi și în curs începând cu

⁽³⁰⁾ JO L 56, 6.3.1996, p. 1.

⁽³¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.

⁽³²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 344, 14.12.2012, p. 1).

⁽³³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1515/2001 al Consiliului din 23 iulie 2001 privind măsurile pe care Comunitatea le poate lua ca urmare a unui raport adoptat de Organismul de soluționare a litigiilor a OMC privind măsurile antidumping și antisubvențiile (JO L 201, 26.7.2001, p. 10), considerentul 6 din preambul.

⁽³⁴⁾ JO L 82, 20.3.2014, p. 27.

15 decembrie 2012". Prin urmare, în cazul în care Comisia ar fi adoptat o abordare strictă, nici măcar nu ar mai fi fost necesară evaluarea cererilor de acordare a TEP depuse de societățile care nu au făcut parte din eșantion, întrucât la 15 decembrie 2012 acestea au pierdut dreptul la o evaluare pentru acordarea TEP. Cu toate acestea, Comisia consideră că ar fi dificil de reconciliat un astfel de tratament cu obligația sa de a pune în aplicare hotărârile. De asemenea, Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 nu pare a introduce o interdicție totală în ceea ce privește analizarea cererilor de acordare a TEP depuse de societăți care nu au făcut parte din eșantion, întrucât autorizează o astfel de examinare în cazul tratamentului individual. Prin analogie, s-ar putea spune că această derogare se aplică în cazul de față. În subsidiar, Comisia consideră că aplicarea Regulamentului (UE) nr. 1168/2012 la cauza de față ar avea același rezultat, întrucât toate cererile de acordare a TEP ar fi respinse în mod automat, fără a mai fi supuse evaluării.

- (95) În al treilea rând, în ceea ce privește procedura comitetelor, articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁵⁾ prevede că Consiliul este în continuare competent pentru actele în cazul cărora Comisia a adoptat un act, consultarea a fost inițiată sau Comisia a adoptat o propunere. În cauza de față, nu a fost întreprinsă nicio acțiune de acest fel în ceea ce privește punerea în aplicare a hotărârii înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 37/2014.
- (96) În ceea ce privește impunerea retroactivă a taxelor antidumping definitive, se face trimitere la considerațiile expuse anterior în cadrul considerentelor 67-75, unde aceste afirmații au fost deja abordate pe larg.
- (97) În ceea ce privește afirmația privind discriminarea, Comisia observă că producătorii-exportatori și anumiți importatori vizați de prezentul regulament beneficiază de protecție judiciară în instanțele Uniunii împotriva prezentului regulament. Alți importatori se bucură de o astfel de protecție prin intermediul instanțelor și tribunalelor naționale, care se pronunță cu privire la dreptul obișnuit al Uniunii.
- (98) Afirmația privind discriminarea este, de asemenea, neîntemeiată. Importatorii care au importat de la Brosmann și de la ceilalți patru producători-exportatori se găsesc într-o situație de fapt și de drept diferită, deoarece producătorii lor exportatori au decis să conteste regulamentul în litigiu și deoarece le-au fost rambursate taxele plătite, astfel încât sunt protejați de articolul 221 alineatul (3) din Codul vamal comunitar. Pentru ceilalți nu s-a produs o astfel de situație și nu s-a efectuat o astfel de rambursare. Comisia a început să pregătească punerea în aplicare pentru producătorii-exportatori chinezi și vietnamezi ai Clark, Puma și Timberland; toți ceilalți producători-exportatori neincluși în eșantion din RPC și din Vietnam, precum și importatorii acestora, vor fi tratați în același mod, într-o etapă ulterioară, în conformitate cu procedura prevăzută în prezentul regulament.
- (99) De asemenea, FESI a afirmat că articolul 14 din regulamentul de bază nu poate servi drept temei juridic pentru a interveni în aplicarea articolului 236 din Codul vamal comunitar și că aplicarea articolului 236 din Codul vamal comunitar este independentă de orice decizie luată în temeiul regulamentulului de bază sau de obligațiile Comisiei în temeiul articolului 266 din TFUE.
- (100) În acest context, FESI a argumentat că aplicarea articolului 236 din Codul vamal comunitar intră în competența exclusivă a autorităților vamale naționale care, în temeiul acestui articol, sunt obligate să ramburseze taxele plătite, dar nedatorate din punct de vedere juridic. Părțile în cauză au mai afirmat că articolul 14 din regulamentul de bază nu poate prevala și nu poate avea întâietate față de articolului 236 din Codul vamal comunitar, deoarece ambele texte fac parte din legislația secundară și, prin urmare, niciunul nu prevalează asupra celuilalt. În plus, domeniul de aplicare a articolului 14 din regulamentul de bază se referă la dispozițiile speciale care vizează anchetele și procedurile desfășurate în temeiul regulamentulului de bază și nu se aplică niciunui alt instrument juridic cum ar fi Codul vamal comunitar.
- (101) Comisia observă că Codul vamal comunitar nu se aplică în mod automat instituirii taxelor antidumping, ci doar ca urmare a trimiterilor din regulamentul de instituire a taxelor antidumping. În conformitate cu articolul 14 din regulamentul de bază, Comisia poate decide să nu aplice anumite dispoziții din cod și să instituie, în schimb, norme speciale. Deoarece Codul vamal comunitar se aplică doar ca urmare a trimiterilor din regulamentele de punere în aplicare ale Consiliului și ale Comisiei, acesta nu ocupă, față de articolul 14 din regulamentul de bază, aceeași poziție în ierarhia normelor, însă este subordonat și poate fi declarat aplicabil sau inaplicabil într-un mod diferit. Prin urmare, acest argument este, de asemenea, respins.

⁽³⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2014 de modificare a anumitor regulamente privind politica comercială comună în ceea ce privește procedurile de adoptare a anumitor măsuri (JO L 18, 21.1.2014, p. 1).

O motivare justificată

- (102) În continuare, FESI a susținut că Comisia a încălcat articolul 296 din TFUE întrucât nu a furnizat o motivare justificată și nu a indicat temeiul juridic pe baza căruia taxele au fost reinstituite în mod retroactiv, neacordând așadar rambursarea taxelor pentru importatorii vizați de actuala punere în aplicare.
- (103) Presupusa lipsă a unei justificări adecvate se referă în special la: (i) lipsa unui temei juridic pentru redeschiderea anchetei și nepublicarea unui aviz relevant care să anunțe o astfel de redeschidere; (ii) punerea în aplicare doar parțială a hotărârii Tribunalului ca urmare a faptului că au fost evaluate doar cererile de acordare a TEP/TI depuse de producătorii-exportatori în cazul cărora cererile de rambursare au fost depuse de importatori; (iii) derogarea de la principiul neretroactivității taxelor antidumping; (iv) aplicarea, pe de o parte, a regulamentului de bază înainte de modificarea acestuia la 6 septembrie 2012 în cazul evaluării cererilor de acordare a TI depuse de producătorii-exportatori și, pe de altă parte, a actualului regulament de bază, astfel cum a fost modificat de Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 în ceea ce privește procedurile aplicabile privind luarea deciziilor; și (v) lipsa unui răspuns la argumentele juridice prezentate de părți după anunțul Comisiei din 15 decembrie 2015 referitor la evaluarea cererilor de acordare a TEP depuse de producătorii-exportatori chinezi în cauză.
- (104) În ceea ce privește lipsa unui temei juridic de redeschidere a anchetei, Comisia amintește jurisprudența citată mai sus la considerentul 15, în temeiul căreia aceasta își poate relua ancheta din punctul în care a apărut ilegalitatea. Aceasta a survenit după deschidere. Nu există nicio obligație juridică pentru Comisie de a publica un aviz de reinițiere, de reluare sau de redeschidere a procedurii sau a anchetei. Dimpotrivă, acesta este un efect automat al hotărârii pe care instituțiile trebuie să o pună în aplicare.
- (105) Potrivit jurisprudenței, legalitatea unui regulament antidumping trebuie să fie evaluată ținând seama de normele obiective ale dreptului Uniunii, și nu de o practică decizională, chiar și în cazul în care astfel de practică există (ceea ce nu este cazul aici) ⁽³⁶⁾. Prin urmare, faptul că, în anumite cazuri din trecut, Comisia este posibil să fi urmat o altă practică, nu poate crea încredere legitimă. Acest lucru este cu atât mai adevărat cu cât practica anterioară menționată nu corespunde situației de fapt și de drept din cazul de față, iar diferențele pot fi explicate prin diferențe de fapt și de drept față de prezentul caz.
- (106) Diferențele respective sunt următoarele: ilegalitatea identificată de Curte nu se referă la constatările privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii și, prin urmare, la principiul instituirii taxei, ci doar la nivelul precis al taxei. Anulările anterioare invocate de către părțile interesate se refereau, dimpotrivă, la constatările privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii. Prin urmare, instituțiile au considerat că este mai adecvat să adopte noi măsuri pentru viitor.
- (107) În special, în cazul de față, nu era necesar să se solicite informații suplimentare de la părțile interesate. Dimpotrivă, Comisia a trebuit să evalueze informații care i-au fost adresate, dar care nu au fost evaluate înainte de adoptarea Regulamentului (CE) nr. 1472/2006. În orice caz, practica anterioară în alte cazuri nu constituie o garanție precisă și necondiționată în cazul de față.
- (108) În cele din urmă, toate părțile care fac obiectul procedurii, adică producătorii-exportatori în cauză, precum și părțile în cauzele Curții și asociația care reprezintă una dintre aceste părți au fost informate prin comunicarea faptelor relevante pe baza cărora Comisia intenționează să adopte prezenta evaluare a TEP/TI. Prin urmare, drepturile lor la apărare sunt protejate. În această privință, trebuie observat în special faptul că importatorii neafiliați nu beneficiază, în cadrul unei proceduri antidumping, de drepturi la apărare, având în vedere că aceste proceduri nu sunt îndreptate împotriva lor ⁽³⁷⁾.
- (109) În ceea ce privește punerea în aplicare parțială a hotărârilor, problema dacă și în ce măsură instituțiile trebuie să pună în aplicare o hotărâre depinde de conținutul concret al hotărârii. În special, posibilitatea de a confirma sau

⁽³⁶⁾ Cauza C-138/09 Todaro, Rep., 2010, p. I-4561.

⁽³⁷⁾ Cauza T-167/94 Nölle/Consiliul și Comisia, Rec., 1995, p. II-2589, punctele 62 și 63.

nu instituirea de taxe la importurile care au avut loc înainte de pronunțarea hotărârii depinde de faptul dacă ilegalitatea identificată în hotărâre afectează constatarea unui dumping prejudiciabil, ca atare, sau numai calculul precis al nivelului taxei. În situația din urmă, care este relevantă în cazul de față, nu există nicio justificare pentru a rambursa toate taxele. În schimb, este suficient să se determine nivelul corect al taxei și să se ramburseze orice eventuală diferență (întrucât nu ar fi posibil să se crească nivelul taxei, deoarece partea majorată ar constitui o instituire retroactivă a taxelor).

- (110) Anulările anterioare la care se referă părțile interesate au vizat constatarea privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii (fie cu privire la stabilirea faptelor, fie cu privire la aprecierea situației de fapt, fie cu privire la dreptul la apărare).
- (111) Aceste anulări au fost fie parțiale, fie complete.
- (112) Instanțele Uniunii utilizează tehnica de anulare parțială în cazul în care acestea pot conchide pe baza datelor din dosar că instituțiile ar fi trebuit să acorde o anumită ajustare sau ar fi trebuit să utilizeze o metodă diferită pentru un anumit calcul, ceea ce ar fi condus la instituirea unei taxe mai mici (dar nu au pus sub semnul întrebării constatările privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii). Taxa (mai scăzută) rămâne în vigoare atât pentru perioada dinaintea de anulare, cât și pentru perioada de după anulare ⁽³⁸⁾. Pentru a se conforma acestei hotărâri, instituțiile recalculează taxa și modifică regulamentul de instituire a taxei în consecință atât pentru trecut, cât și pentru viitor. De asemenea, acestea transmit instrucțiuni autorităților vamale naționale să ramburseze diferența, în cazul în care au fost depuse cereri în timp util în acest sens ⁽³⁹⁾.

⁽³⁸⁾ A se vedea, de exemplu, cauza T-221/05 Huviv/Consiliul, Rep., 2008, p. II-124 și cauza T-249/06 Interpipe Nikopolsky/Consiliul, Rep., 2009, p. II-303. Din motive de exhaustivitate, se impun următoarele explicații: în cauza T-107/08 ENRC/Consiliul, Tribunalul a concluzionat că nu au existat practici de dumping sau că, cel puțin, marja de dumping stabilită ar fi fost inferioară celei calculate în regulamentul în litigiu și, prin urmare, a anulat regulamentul în litigiu al Consiliului în toate elementele sale (cauza T-107/08 ENRC/Consiliul, Rep., 2011, p. II-8051, punctele 67-70). Atunci când Comisia a aplicat metoda prevăzută de către Tribunal, s-a dovedit că nu existau nici practici de dumping și nici prejudiciu. Prin urmare, Comisia nu a procedat la reluarea anchetei în mod oficial. În hotărârea Curții de Justiție în cauza C-351/04 Ikea (cauza C-351/04 Ikea, Rep., 2007, p. I-7723), Curtea de Justiție a declarat parțial nul regulamentul Consiliului, și anume în măsura în care taxa a fost calculată prin recurgerea la așa-numita tehnică de „reducere la zero”. Instituțiile au recalculat deja taxa fără să utilizeze reducerea la zero într-o etapă anterioară, în urma unei hotărâri pronunțate de organul de apel al OMC, și au constatat că nu a avut loc niciun dumping și, prin urmare, au închis ancheta fără instituirea de măsuri (și anume stabilind efectiv la zero noua taxă) [Regulamentul (CE) nr. 160/2002 al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2398/97 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de lenjerie de pat din bumbac originare din Egipt, India și Pakistan, și de încheiere a procedurii referitoare la importurile originare din Pakistan (JO L 26, 30.1.2002, p. 2)]. În cauza T-498/04 Zhejiang Xinan Chemical Group/Consiliul (cauza T-498/04 Zhejiang Xinan Chemical Group/Consiliul, Rep., 2009, p. I-1969), Consiliul a introdus un recurs. Prin urmare, anularea a intrat în vigoare doar la data la care Curtea de Justiție a pronunțat hotărârea privind recursul (cauza C-337/09 P Consiliul/Zhejiang Xinan Chemical Group, Rep., 2012, p. I-0000), și anume la 19 iulie 2012. În această hotărâre, Tribunalul, susținut de Curtea de Justiție, a constatat că Comisia și Consiliul au fost obligate să acorde solicitantului tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață, solicitantul fiind singura societate chineză care a exportat produsul în cauză în cursul perioadei de anchetă. În cazul respectiv, spre deosebire de prezentul caz, Comisia și Consiliul au efectuat efectiv analiza cererii de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață și au respins această cerere, calificând-o drept neîntemeiată. Instanțele Uniunii au susținut că, spre deosebire de opinia exprimată de Comisie și de Consiliu, cererea a fost, de fapt, întemeiată și, prin urmare, valoarea normală a trebuit să fie calculată pe baza datelor furnizate de Zhejiang Xinan Chemical Group. Comisia, în mod normal, ar fi reluat procedura, pentru a propune Consiliului să instituie o taxă pentru viitor. Cu toate acestea, în cazul de față, Comisia [Decizia 2009/383/CE a Comisiei din 14 mai 2009 de suspendare a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 al Consiliului asupra importurilor de gîlfosat originar din Republica Populară Chineză (JO L 120, 15.5.2009, p. 20)], și Consiliul [Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 126/2010 al Consiliului din 11 februarie 2010 de prelungire a suspendării taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 asupra importurilor de gîlfosat originar din Republica Populară Chineză (JO L 40, 13.2.2010, p. 1)] au decis în 2009 și 2010 să suspende taxa antidumping pentru perioada de până la încetarea aplicabilității sale, la 30 septembrie 2010, având în vedere faptul că era puțin probabil ca prejudiciul să reapară ca urmare a nivelurilor ridicate de profit ale industriei din Uniune. Prin urmare, nu a fost nevoie să se reia procedura în vederea instituirii unei taxe pentru viitor. De asemenea, nu a fost cazul să se reia procedura în vederea unei reinstituiri retroactive: spre deosebire de cazul de față, nu s-a efectuat o eșantionare. Într-adevăr, Zhejiang Xinan Chemical Group era singurul producător-exportator care a efectuat vânzări către piața Uniunii pe parcursul perioadei de anchetă. Întrucât Comisia și Consiliul ar fi fost obligate să acorde societății Zhejiang Xinan Chemical Group tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață, instanțele Uniunii au anulat constatarea dumpingului. Cauza T-348/05 JSC Kirovo-Chepetsky/Consiliul (cauza T-348/05 JSC Kirovo-Chepetsky/Consiliul, Rep., 2008, p. II-159) este un caz foarte special. Comisia deschisese o reexaminare intermediară parțială la cererea industriei din Uniune și extinsese cu această ocazie gama produselor în cauză, incluzând un produs diferit. Tribunalul a considerat că nu era posibil să se procedeze în acest mod, dar că era necesar să se lanseze o anchetă separată privind produsul care a fost adăugat. Pe baza principiului general de *res iudicata* prevăzut în dreptul Uniunii, nu a fost posibil ca instituțiile să reia procedura de reexaminare intermediară parțială în urma anulării.

⁽³⁹⁾ A se vedea, de exemplu, Regulamentul (CE) nr. 412/2009 al Consiliului din 18 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2005 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de fibre discontinue de poliester originare din Republica Populară Chineză și din Arabia Saudită, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2852/2000 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de fibre discontinue de poliester originare din Republica Coreea și de închidere a procedurii antidumping privind astfel de importuri originare din Taiwan (JO L 125, 25.1.2009, p. 1) (conformitatea cu Huviv); Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2012 al Consiliului din 21 iunie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 954/2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel, originare din Croația, România, Rusia și Ucraina (JO L 165, 26.6.2012, p. 1) (conformitatea cu Interpipe Nikopolsky).

- (113) Instanțele Uniunii efectuează o anulare completă atunci când nu pot stabili pe baza datelor din dosar dacă instituțiile aveau dreptate sau nu să presupună existența dumpingului, a prejudiciului și a interesului Uniunii, deoarece instituțiile erau nevoite să efectueze din nou o parte din ancheta lor. Întrucât instanțele Uniunii nu sunt competente pentru a desfășura ancheta în locul Comisiei, ele au anulat în totalitate regulamentele de instituire a unor taxe definitive. În consecință, instituțiile au stabilit în mod valabil existența celor trei condiții necesare pentru instituirea de măsuri numai după ce hotărârea de anulare a taxelor a fost pronunțată. Pentru importurile care au avut loc înainte de stabilirea valabilă a dumpingului, a prejudiciului și a interesului Uniunii, instituirea de taxe definitive este interzisă atât de regulamentul de bază, cât și de AAD. Prin urmare, actele adoptate de instituții pentru a încheia aceste anchete au instituit taxe definitive numai pentru viitor ⁽⁴⁰⁾.
- (114) Prezentul caz se deosebește de anulările (parțiale sau complete) din trecut, întrucât nu se referă la simpla prezență a dumpingului, a prejudiciului și a interesului Uniunii, ci doar la alegerea nivelului corespunzător al taxei. Obiectul litigiului nu este, prin urmare, principiul instituirii taxei, ci doar suma exactă (cu alte cuvinte: o modalitate) a taxei. Ajustarea, dacă este cazul, nu poate fi decât în sensul scăderii.
- (115) Spre deosebire de cazurile de anulare parțială din trecut discutate mai sus la considerentul 113, Curtea nu a fost în măsură să decidă cu privire la necesitatea de atribuire a unui nou nivel (reduc) al taxei, deoarece decizia respectivă necesită, mai întâi, o evaluare a cererii de acordare a TEP/TI. Această misiune de evaluare a cererii de acordare a TEP/TI intră în prerogativele Comisiei. Prin urmare, Curtea nu poate efectua această parte a anchetei în locul Comisiei fără a-și depăși competențele.
- (116) Spre deosebire de cazurile de anulare completă din trecut, constatările privind dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii nu au fost anulate. Prin urmare, dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii au fost stabilite în mod valabil la momentul adoptării Regulamentului (CE) nr. 1472/2006. Prin urmare, nu există niciun motiv pentru a limita reinstituirea de taxe antidumping definitive pentru viitor.
- (117) Prezentul regulament, așadar, nu se îndepărtează în niciun caz de la practica decizională a instituțiilor, chiar dacă aceasta era relevantă.
- (118) Părțile interesate au mai afirmat că anularea taxelor antidumping nu ar implica niciun profit necuvenit pentru importatori, astfel cum a susținut Comisia, întrucât este posibil ca acești importatori să fi înregistrat o scădere a vânzărilor din cauza taxelor care au fost incluse în prețul de vânzare.
- (119) În jurisprudența Curții de Justiție, este recunoscut faptul că rambursarea de taxe care au fost percepute în mod nejustificat poate fi refuzată în cazul în care acest lucru ar conduce la un profit necuvenit pentru beneficiari ⁽⁴¹⁾. Comisia observă că părțile interesate respective nu contestă faptul că taxa a fost transferată și nu oferă nicio dovadă privind scăderea vânzărilor și că, în orice caz, jurisprudența referitoare la un profit nejustificat se referă numai la transfer, dar nu și la posibilele efecte secundare ale transferului.
- (120) În ceea ce privește presupusa derogare de la principiul neretroactivității, se face trimitere la considerentele 67-75 în care această chestiune a fost abordată pe larg.

⁽⁴⁰⁾ A se vedea, de exemplu, cauza C-338/10 Gruenwald Logistik Services, Rep., 2012, p. I-0000 și reinstituirea taxelor prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 158/2013 al Consiliului de reinstituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 49, 22.2.2013, p. 29). A se vedea, de asemenea, exemplele următoare: în cauza T-158/10 Dow/Consiliul, Tribunalul a constatat că nu există nicio probabilitate de continuare a dumpingului (cauza T-158/10 Dow/Consiliul, Rep., 2012, p. II-0000, punctele 47 și 59). În cauza T-107/04 Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul, Tribunalul a constatat că nu există nicio legătură de cauzalitate între dumping și prejudiciu (cauza T-107/04 Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul, Rep., 2007, p. II-672, punctul 116). Pe baza principiului general de res iudicata prevăzut în dreptul Uniunii, Comisia și Consiliul au obligația de a respecta constatările instanțelor Uniunii, în cazul în care acestea pot, pe baza faptelor prezentate, să ajungă la o concluzie definitivă privind dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii. Comisia și Consiliul nu pot, prin urmare, să se abată de la constatările instanței Uniunii. Într-o astfel de situație, ancheta este încheiată în temeiul hotărârii pronunțate de instanțele Uniunii, care au ajuns la concluzia definitivă că plângerea depusă de industria din Uniune este neîntemeiată din punct de vedere juridic. În urma acestor două hotărâri, nu exista, așadar, niciun motiv pentru ca Comisia și Consiliul să reia o anchetă, acesta fiind motivul pentru care nu au fost luate măsuri suplimentare în urma pronunțării acestor hotărâri.

⁽⁴¹⁾ Cauza 199/82 San Giorgio, Rec., 1983, p. 3595, punctul 13.

- (121) În ceea ce privește presupusa aplicare a două cadre juridice diferite în actuala punere în aplicare, se face trimitere la considerentele 92-95 în care această chestiune a fost abordată pe larg.
- (122) În sfârșit, în ceea ce privește observațiile adresate de părțile interesate după comunicarea concluziilor privind evaluarea pentru acordarea TEP pentru producătorii-exportatori vietnamezi în cauză, se consideră că aceste aspecte au fost abordate în totalitate în regulamentul actual.

Alte aspecte procedurale

- (123) FESI a susținut că producătorilor-exportatori vizați de actuala punere în aplicare ar trebui să li se acorde aceleași drepturi procedurale precum cele acordate producătorilor-exportatori incluși în eșantion în cursul anchetei inițiale. Ei au afirmat că, în special, producătorilor-exportatori vietnamezi nu li s-a furnizat nicio ocazie pentru a-și completa formularele de cerere de acordare a TEP/TI prin intermediul unor cereri de clarificări și că s-au efectuat numai analize de documente în loc să se facă și vizite de verificare la fața locului. În plus, Comisia nu a comunicat în timp util rezultatele evaluării cererilor de acordare a TEP/TI producătorilor-exportatori în cauză, întrucât aceste rezultate au fost trimise doar reprezentanților legali ai acestor societăți în momentul desfășurării anchetei inițiale.
- (124) În continuare, FESI a afirmat că producătorii-exportatori vizați de actuala punere în aplicare nu au primit garanții procedurale similare cu cele aplicate în anchetele antidumping standard, dar că au fost aplicate standarde mai stricte. Comisia nu a luat în considerare decalajul dintre depunerea cererii de acordare a TEP/TI din cadrul anchetei inițiale și evaluarea acestor cereri. În plus, producătorii-exportatori aveau la dispoziție în perioada de anchetă inițială doar 15 zile pentru a completa cererile de acordare a TEP/TI, în loc de termenul obișnuit de 21 de zile.
- (125) De asemenea, FESI a afirmat că Comisia a aplicat datele disponibile, *de facto*, în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, deși aceasta nu a respectat normele de procedură prevăzute la articolul 18 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- (126) Comisia subliniază că nicio dispoziție din regulamentul de bază nu obligă Comisia să acorde societăților exportatoare care solicită acordarea TEP/TI posibilitatea de a completa informațiile factice lipsă. Comisia reamintește faptul că, în conformitate cu jurisprudența, sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TEP/TI în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. În acest scop, articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf prevede că cererea prezentată de un astfel de producător trebuie să conțină probe suficiente, astfel cum sunt specificate în dispoziția respectivă, conform cărora producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață. Prin urmare, astfel cum a stabilit Curtea în hotărârile pronunțate în cauzele Brosmann și Aokang, instituțiile nu au nicio obligație de a dovedi că producătorul nu îndeplinește condițiile prevăzute pentru recunoașterea unui astfel de statut. Dimpotrivă, rolul Comisiei este de a aprecia dacă probele furnizate de producătorul în cauză sunt suficiente pentru a demonstra că sunt îndeplinite criteriile stabilite la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf din regulamentul de bază în scopul de a îi acorda TEP/TI (a se vedea considerentul 30 de mai sus). Dreptul de a fi audiat privește posibilitatea părții de a își exprima opiniile și al Comisiei de a ține seama de aceste opinii.
- (127) În această privință, se reamintește faptul că nu există nicio obligație pentru ca Comisia să solicite producătorului-exportator să completeze cererea de acordare a TEP/TI. Astfel cum s-a menționat la considerentul anterior, Comisia își poate baza evaluarea pe informațiile prezentate de producătorul-exportator. În orice caz, producătorii-exportatori în cauză nu au contestat evaluarea cererilor de acordare a TEP/TI de către Comisie și nu au identificat documentele sau persoanele care nu mai erau relevante pentru cerere. Prin urmare, afirmația este atât de abstractă încât instituțiile nu pot lua în considerare astfel de dificultăți atunci când efectuează evaluarea cererilor de acordare a TEP/TI. Întrucât argumentul se bazează pe speculații și nu este susținut de indicații precise cu privire la documentele și persoanele care nu mai sunt disponibile și cu privire la relevanța documentelor și persoanelor respective pentru evaluarea cererii de acordare a TEP/TI, argumentul trebuie să fie respins.
- (128) În ceea ce privește articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, în cazul de față, Comisia a acceptat informațiile furnizate de producătorii-exportatori în cauză, nu a respins aceste informații și și-a bazat evaluarea pe aceste informații. Prin urmare, Comisia nu a aplicat articolul respectiv. Rezultă că nu era necesar să se urmeze procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (4) din regulamentul de bază. Procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (4) se aplică în cazurile în care Comisia intenționează să respingă anumite informații furnizate de partea interesată și să recurgă în schimb la datele disponibile.

Erori evidente în evaluarea cererilor de acordare a TEP/TI*(i) Evaluarea pentru acordarea TEP*

- (129) În ceea ce privește criteriul 1, FESI a contestat evaluarea efectuată de Comisie a cererilor de acordare a TEP depuse de furnizorii vietnamezi și a pretins că acestea au fost respinse în principal din cauza absenței informațiilor complete. În ceea ce privește criteriul 1, FESI a susținut că, pe lângă faptul că nu a făcut niciun efort de a obține informațiile lipsă, Comisia nu a indicat nici ce informații ar fi fost necesare pentru a demonstra că nu a existat nicio intervenție semnificativă a statului în deciziile comerciale ale producătorilor-exportatori în cauză. În continuare, FESI a solicitat să primească informații mai detaliate pe baza cărora s-a ajuns la concluzia că deciziile comerciale ale furnizorilor vietnamezi nu au fost luate în conformitate cu semnalele pieței, fără intervenția semnificativă a statului. În această privință, FESI a reamintit că, în conformitate cu criteriul 1 de la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, intervenția statului trebuie să fie mai importantă decât o simplă influență.
- (130) În ceea ce privește criteriul 3, care face referire la hotărârea Curții de Justiție pronunțată în cauza T-586/14 Xinyi OV/Comisia, FESI a susținut că stimulentele fiscale sau regimurile fiscale preferențiale nu sunt suficiente pentru a indica o denaturare a pieței sau un comportament specific unei economii planificate.
- (131) În ceea ce privește criteriul 2, FESI a observat că simpla lipsă a conturilor auditate nu reprezintă un motiv de a respinge cererile de acordare a TEP, întrucât chiar și în cadrul Uniunii, societățile mici, cu o cifră de afaceri sub un anumit prag, nu sunt obligate să prezinte conturi auditate.
- (132) Plecând de la aceste aspecte, părțile au afirmat că Comisia a făcut o eroare evidentă în aplicarea articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază și nu a furnizat, de asemenea, un temei suficient pentru respingerea cererilor de acordare a TEP depuse de producători-exportatori.
- (133) În ceea ce privește informațiile care lipsesc în legătură cu criteriul 1, se face trimitere la considerentul 126 care subliniază că nu există nici o dispoziție din regulamentul de bază care obligă Comisia să acorde societăților exportatoare care solicită acordarea TEP posibilitatea de a completa informațiile factice lipsă și că sarcina probei revine în fapt producătorului-exportator care dorește să beneficieze de TEP.
- (134) În ceea ce privește solicitarea de informații mai detaliate cuprinse în cererile de acordare a TEP/TI depuse de anumiți furnizori vietnamezi pe baza cărora Comisia a respins criteriul 1, trebuie observat că astfel de informații au fost furnizate Comisiei cu titlu confidențial, întrucât conțin secrete comerciale. Prin urmare, acest informații nu au putut fi comunicate ca atare, ci numai un scurt rezumat al acestora.
- (135) În ceea ce privește criteriul 3, se clarifică faptul că nici stimulentele fiscale nici regimurile fiscale preferențiale (în cazurile în care acestea există) nu au fost luate în considerare în respingerea cererii de acordare a TEP.
- (136) În sfârșit, în ceea ce privește criteriul 2, articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază prevede clar că societățile trebuie să dispună de un set de evidențe contabile de bază, care să fie auditate în mod independent în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate și care să fie utilizate pentru toate scopurile. Niciunul dintre furnizorii vietnamezi în cauză nu a îndeplinit aceste criterii. Astfel cum se precizează la considerentul 33, s-au identificat deficiențe în ceea ce privește lipsa de conturi auditate sau a unor opinii ale auditorilor, probleme grave evidențiate de auditori în opinia lor (de exemplu, nerespectarea standardelor internaționale de contabilitate) și contradicții privind împrumuturile între elementele declarate în formularul de cerere pentru acordarea TEP și situațiile financiare.
- (137) Toate afirmațiile FESI sunt, prin urmare, respinse, iar constatările de la considerentele 30-37 sunt confirmate.

(ii) Evaluarea pentru acordarea TI

- (138) FESI a susținut că, făcând trimitere la criteriul 2, Comisia nu a demonstrat că vânzările la export nu au fost stabilite în mod liber și că este de competența Comisiei să stabilească dacă și modul în care prețurile de export au fost afectate din cauza intervenției statului.

- (139) În plus, FESI a afirmat că există o contradicție între constatarea conform căreia vânzările la export nu sunt stabilite în mod liber și constatarea din cadrul anchetei inițiale referitoare la vânzările producătorilor de echipamente originale (OEM) efectuate, conform căreia s-a stabilit că importatori precum Puma desfășoară propria activitate de cercetare și dezvoltare și își procură singuri materia primă atunci când achiziționează de la furnizorii lor. În acest sens, s-a afirmat că Puma și Timberland au exercitat un control important asupra procesului de producție și a caietelor de sarcini și că nu exista, prin urmare, nicio posibilitate de intervenție din partea statului.
- (140) Astfel cum s-a menționat deja la considerentul 39 de mai sus, sarcina probei revine producătorului care dorește să obțină TI. Astfel cum s-a explicat la considerentul 47 de mai sus, producătorii-exportatori nu au reușit să demonstreze că deciziile comerciale au fost adoptate fără intervenția statului. De asemenea, trebuie luat în considerare faptul că criteriul 2 nu se referă numai la prețurile la export, ci în general la vânzările la export, care includ prețurile la export și cantitățile exportate, precum și alte condiții și clauze de vânzare care ar trebui să fie stabilite în mod liber fără intervenția statului.
- (141) Pentru a își argumenta afirmațiile conform cărora prețurile la export erau stabilite în mod liber, FESI a făcut referire la considerentul 269 din regulamentul provizoriu. Cu toate acestea, respectivul considerent abordează prețurile de vânzare practicate de importatorii din Uniune și nu poate, așadar, să fie considerat ca un punct de plecare pentru stabilirea fiabilității prețurilor la export practicate de producătorii-exportatori. De asemenea, trimiterea la considerentul 132 din regulamentul provizoriu și la considerentul 135 din regulamentul în litigiu se referă la ajustările efectuate în ceea ce privește valoarea normală la compararea acestuia cu prețul de export și nu permite nicio concluzie care să determine în mod clar dacă vânzările la export ale societăților vietnameze erau stabilite în mod liber.
- (142) În plus, FESI a susținut că Comisia nu a explicat nici modul în care a ajuns la concluzia că ar exista un risc de eludare a măsurilor antidumping în cazul în care producătorilor-exportatori în cauză le-ar fi acordat un nivel individual al taxei, care ar putea, totuși, să fie obiectivul care stă la baza criteriilor de acordare a TI.
- (143) În ceea ce privește riscul de eludare, acesta este doar un singur criteriu dintre cele cinci menționate la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază anterior modificării sale. În conformitate cu acest articol, producătorul-exportator ar trebui să demonstreze că îndeplinește toate cele cinci criterii. Prin urmare, neîndeplinirea unuia sau mai multor criterii este suficientă pentru a refuza cererea de acordare a TI, fără a analiza dacă celelalte criterii sunt îndeplinite.

Furnizorii societății Timberland

- (144) FESI a contestat afirmația de la considerentul 20 de mai sus conform căreia unul dintre furnizorii societății Timberland, General Shoes Limited, a fost identificat în mod greșit ca furnizor chinez în cererea adresată instanței naționale, întrucât societatea era stabilită în Vietnam. FESI a susținut că Comisia ar fi trebuit să solicite clarificări suplimentare și a afirmat că societatea era ușor de identificat ca fiind o societate chineză. FESI a susținut că, deși era adevărat că societatea apărea cu o denumire diferită în formularul de eșantionare și în cererea de acordare a TEP/TI depusă în cadrul anchetei inițiale (și anume sub denumirea de General Footwear Ltd) denumirea diferită a societății din cererea adresată de societatea Timberland instanței naționale (și anume General Shoes Ltd) ar fi, cel mai probabil, cauzată doar de o greșeală de traducere. Prin urmare, cererea de acordare a TEP/TI depusă de societatea chineză General Footwear Ltd ar fi trebuit să fie evaluată, în timp ce evaluarea cererii de acordare a TEP/TI depusă de General Shoes Ltd s-a dovedit a fi o greșeală evidentă în ceea ce privește cererea de rambursare a societății Timberland. Prin urmare, o astfel de evaluare trebuie să fie justificată și corectată.
- (145) General Footwear Ltd face parte dintr-un grup de societăți având societăți afiliate din China și din Vietnam. Ambele societăți producătoare, una în Vietnam și cealaltă în China, au depus cereri de acordare a TEP/TI în cadrul anchetei inițiale. În cererea de acordare a TEP/TI a societății chineze, această este identificată pe tot parcursul cererii sub denumirea „General Footwear Ltd” cu sediul social în China. Producătorul din Vietnam este menționat sub denumirea „General Shoes Ltd”. Cu toate acestea, formularul respectiv aferent cererii de acordare a TEP/TI este ambiguu atunci când trebuie să indice dacă societatea în cauză este chineză sau vietnameză. Prin urmare, nu era justificat să se presupună că societatea menționată în dosarul înaintat instanței naționale era de fapt vietnameză. În orice caz, criteriile stabilite la articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază pentru cererile de acordare a TEP și la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază anterior modificării sale pentru cererile de acordare a TI se aplică în egală măsură producătorilor chinezi și vietnamezi, întrucât atât RPC, cât și Vietnam sunt tratate ca țări cu economie planificată.
- (146) Societatea vietnameză General Shoes Ltd era furnizor și pentru alți importatori decât Timberland, iar cererea sa de acordare a TEP/TI nu a fost evaluată numai în contextul cererii de rambursare depuse de Timberland. Cererea de acordare a TEP/TI este evaluată pe baza condițiilor generale de funcționare a unei societăți și nu se limitează numai la anumite tranzacții sau la anumiți clienți din Uniune. Prin urmare, rezultatul unei astfel de evaluări se aplică exportatorului-producător în cauză ca atare și nu a existat așadar nicio greșeală evidentă în ceea ce privește cererile de rambursare depuse de Timberland.

- (147) În orice caz, Comisia intenționează încă să evalueze cererea de acordare a TEP/TI a societății General Footwear Ltd (China). În spiritul principiului de bună guvernare și în scopul de a evita orice întârziere inutilă a punerii în aplicare actuale, evaluarea va face totuși obiectul unui act juridic separat.

Argumentul referitor la cererile de rambursare

- (148) Un importator a recunoscut că niciunul dintre producătorii-exportatori vizați de actuala punere în aplicare nu este furnizorul său și a considerat, prin urmare, că situației sale nu i se aplică respectivele concluzii. Partea a afirmat că concluziile actualei puneri în aplicare nu pot, prin urmare, să justifice refuzul cererilor de rambursare adresate autorităților vamale naționale. În continuare, importatorul a solicitat ca cererile de acordare a TEP/TI depuse de furnizorii săi să fie evaluate pe baza documentelor furnizate Comisiei de către autoritățile vamale belgiene relevante.
- (149) În ceea ce privește afirmația de mai sus, Comisia face trimitere la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/223 al Comisiei ⁽⁴²⁾, care stabilește procedura care trebuie urmată în acest caz. În special, în conformitate cu articolele 1 și 2 din regulamentul respectiv, Comisia va examina cererile pertinente de acordare a TEP/TI imediat după primirea documentelor relevante de la autoritățile vamale.

D. CONCLUZII

- (150) Ținând cont de observațiile prezentate și de analiza acestora, s-a ajuns la concluzia că trebuie să se reinstituie taxa antidumping reziduală aplicabilă Vietnamului în ceea ce privește cei 14 producători-exportatori în cauză, pentru perioada de aplicare a regulamentului în litigiu.

E. COMUNICAREA CONCLUZIILOR

- (151) Producătorii-exportatori în cauză, precum și toate părțile care și-au manifestat interesul, au fost informați cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-a intenționat să se recomande reinstituirea taxei antidumping definitive asupra importurilor celor 14 producători-exportatori în cauză. Acestora le-a fost acordat un termen pentru a le permite să își prezinte observațiile referitoare la concluziile comunicate.
- (152) Prezentul regulament este în conformitate cu avizul comitetului înființat prin articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

- (1) Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de încălțăminte cu fețe din piele naturală sau reconstituită, cu excepția încălțăminte sport, a încălțăminte cu tehnologie specială, a papucilor de casă și a altor tipuri

⁽⁴²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/223 al Comisiei din 17 februarie 2016 de stabilire a unei proceduri pentru evaluarea anumitor cereri de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață și a tratamentului individual depuse de către producători-exportatori din China și din Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 (JO L 41, 18.2.2016, p. 3).

de încălțăminte de interior, precum și a încălțăminteii cu bombeu de protecție, originare din Vietnam și produse de producătorii-exportatori enumerați în anexa II la prezentul regulament, care se încadrează la codurile NC: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴³⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 și ex 6405 10 00 ⁽⁴⁴⁾ care au fost efectuate în perioada de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009. Codurile TARIC sunt enumerate în anexa I la prezentul regulament.

(2) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- „încălțăminte sport” înseamnă încălțăminte în sensul notei de subpoziție 1 din capitolul 64 al anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1719/2005;
- „încălțăminte cu tehnologie specială” înseamnă încălțăminte cu un preț CIF per pereche egal sau mai mare de 7,5 EUR, pentru activități sportive, prevăzută cu talpă turnată în unul sau mai multe straturi, neinjectată, fabricată din materiale sintetice special concepute pentru a amortiza șocurile cauzate de mișcări verticale sau laterale și care au caracteristici tehnice, cum ar fi pernțe ermetice care conțin gaze sau lichide, componente mecanice care absorb sau neutralizează șocurile sau materiale cum sunt polimerii cu densitate scăzută, încadrată la codurile NC ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98;
- „încălțăminte cu bombeu de protecție” înseamnă încălțăminte prevăzută cu un bombeu de protecție cu o rezistență la impact de cel puțin 100 jouli ⁽⁴⁵⁾ și încadrată la codurile NC: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁶⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 și ex 6405 10 00;
- „papuci de casă și altă încălțăminte de interior” înseamnă încălțăminte încadrată la codul NC ex 6405 10 00.

(3) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile, înainte de vămuire, prețului net franco frontiera Uniunii al produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de producătorii-exportatori enumerați în anexa II la prezentul regulament este de 10 %.

Articolul 2

Sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie în temeiul Regulamentului (CE) nr. 553/2006 sunt percepute în mod definitiv. Sumele constituite în plus față de nivelul taxelor antidumping definitive se restituie.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽⁴³⁾ În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 301, 31.10.2006, p. 1), acest cod NC este înlocuit de la 1 ianuarie 2007 de codurile NC ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 și ex 6403 99 05.

⁽⁴⁴⁾ Astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 1719/2005 al Comisiei din 27 octombrie 2005 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 286, 28.10.2005, p. 1). Sfera produsului se determină prin combinarea denumirii produsului prevăzută la articolul 1 alineatul (1) cu denumirea produselor de la codurile NC respective, luate împreună.

⁽⁴⁵⁾ Rezistența la impact se măsoară în conformitate cu standardele europene EN345 sau EN346.

⁽⁴⁶⁾ A se vedea nota de subsol 43.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 septembrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Codurile TARIC pentru încălțăminte cu fețe din piele naturală sau piele reconstituită, astfel cum este definită la articolul 1

(a) Începând cu 7 octombrie 2006:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 și 6405 10 00 80

(b) Începând cu 1 ianuarie 2007:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 și 6405 10 00 80

(c) Începând cu 7 septembrie 2007:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 și 6405 10 00 89

ANEXA II

Lista producătorilor-exportatori:

Numele producătorului-exportator
Best Royal Co., Ltd
Lac Cuong Footwear Co., Ltd
Lac Ty Co., Ltd
Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company)
VMC Royal Co., Ltd
Freetrend Industrial Ltd. și societatea sa afiliată Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd
Fulgent Sun Footwear Co., Ltd.
General Shoes Ltd.
Golden Star Co., Ltd.
Golden Top Company Co., Ltd.
Kingmaker Footwear Co., Ltd
Triplos Enterprise Inc.
Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1648 AL COMISIEI**din 13 septembrie 2016****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 septembrie 2016.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	158,3
	ZZ	158,3
0707 00 05	TR	121,6
	ZZ	121,6
0709 93 10	TR	135,8
	ZZ	135,8
0805 50 10	AR	153,7
	CL	122,8
	EG	94,4
	TR	157,4
	UY	128,8
	ZA	138,8
	ZZ	132,7
	ZZ	132,7
0806 10 10	TR	133,2
	ZZ	133,2
0808 10 80	AR	113,6
	BR	102,8
	CL	140,9
	NZ	132,9
	US	179,7
	ZA	94,2
	ZZ	127,4
	ZZ	127,4
0808 30 90	CL	106,3
	TR	137,3
	ZA	87,8
	ZZ	110,5
0809 30 10, 0809 30 90	TR	134,5
	ZZ	134,5

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO